

VARMISTIN

Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti

2/23

 SOTILASALUE
Pääsy ilman lupaa kielletty rangaistuksen uhalla
MILITÄROMRÅDE
Tillträde utan tillstånd vid laga påföljd förbjudet
MILITARY AREA
Access without permission is prohibited under penalty of perjury
ВОЕННАЯ ТЕРРИТОРИЯ
Вход без пропуска запрещен под угрозой наказания

HUHTI-HÄLVÄN KURSSIT EIVÄT
TOIMISI ILMAN HUOLTOA

Valmistaudu:
Maanpuolustuspäivä 23.9.2023

25. Blå Negl – Blue Nail
-sotilastaitokilpailu

Varmistimen suuri
suojalasi vertailu

Kunnolliset suojalasit suojaavat myös sivusta.

VARMISTIN

VARMISTIN on Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Seuraava numero ilmestyy syyskuussa 2023. Aineisto sitä varten on toimitettava 31.8.2023 mennessä.

ISSN 2242-4679 (painettu)
ISSN 2737-2685 (verkkajulkaisu)

Päätoimittaja

Jenni Paasio
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Mainokset

Varmistin ry
Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tukiyhdistys
Päätoimittaja Jenni Paasio
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Jäsenrekisteriasiat

Timo ja Margit Vento
jasenasiat@varmistin.fi

Yhdistyksen posti

Varmistin ry, PL 182, 15101 Lahti

Päijät-Hämeen Maakuntakomppania

PL 5, 15701 LAHTI
Käyntiosoite Hämeen aluetoimisto, Kirkkokatu 12
0299 484 190 (ma-pe virka-aikana)

VMP-upseeri

Eero Virtanen
eero.virtanen@mil.fi

Alueupseeri

kapteeni Timo Matilainen
0299 484 122
timo.matilainen@mil.fi

Päivystäjä

0299 484198
paivystaja@phmaakk.fi

Painopaikka Padasjoen kirjapaino

Kuvat kannessa, infisivulla ja sisällyssivulla:
Jenni Paasio, Harri Koponen ja Petri Kiiskinen

VARMISTIN RY
www.varmistin.fi
www.facebook.com/varmistin
twitter.com/varmistin
@varmistin #varmistin

PÄIJÄT-HÄMEEN MAAKUNTAKOMPPANIA
www.maakuntakomppania.fi
www.facebook.com/phmaakk
www.instagram.com/phmaakk
@phmaakk #phmaakk

*Tavaroiden pakkaamista
Parolassa Oltermannin
viestihiihtoa varten.*

VARMISTIN NRO 2

12.6.2023

15. vuosikerta

TÄSSÄ NUMEROSSA:

Päätoimittaja 4

Puheenjohtaja 5

MKJ 6

Aluetoimisto 7

Oltermanni 8

Maanpuolustuspäivä

23.9.2023 10

Blå Negl – Blue Nail 12

Suojalasisivertailu 18

Ajatuksia johtajuudesta – osa 2 21

Muonitusta Huhti-Hälvässä 22

PÄÄTOIMITTAJA

Osa Päijät-Hämeen Maakuntakomppaniasta käskettiin maaliskuussa osaksi Panssariprikaatin järjestämää Pirkanmaa 1/23 -paikallispuolustusharjoitusta. Maakuntakompanian komentojoukkueen ja kolmannen joukkueen reserviläiset harjoittelivat partion, ryhmän ja joukkueen taisteluammuntoja kolmen päivän ajan Hätilässä. Lisäksi harjoitukseen kuului tukikohtapalveluun harjaannuttaminen maasto-olosuhteissa.

Päivät olivat erittäin kylmiä ja tuulisia. Juomavesi jäätyn pulloon -19 asteen lämpötilassa. Välillä sateli hiljalleen lunta, ja ajoittain sitä tuli enemmänkin. Päivällä kerrospukeutuminen oli todellakin tarpeen. Yöllä telttamajoituksessa kamiinat pöhöttivät mansikoina ja savut tuprusivat tuulen mukana kauas.

Harjoitus sisälsi rastikoulutuksien lisäksi joukkueen hyökkäysammunnat ensin kuivaharjoitteluna. Jokaisen ryhmän

mukana kulki ammunnanjohtaja, joka neuvoi ja opasti ryhmän ja partioiden toimintaa varsinaista vetoa varten. Sitten suoritettiin varsinainen hyökkäys kahteen kertaan. Yksittäisen sotilaan toiminta- ja taistelukyvyyn harjaannuttamisen lisäksi harjoiteltiin siis partion, ryhmän ja joukkueen toimintaa simuloituissa taisteluolosuhteissa, ja näitä harjoituksia on tarkoitus jatkaa joukkueittain jatkossakin.

Helmikuussa suomalaiset reserviläiset vierailivat jälleen Tanskassa. Mukana oli useita ensikertalaisia, joiden kokemuksista pääsette lukemaan tästä lehdestä. Vaikka näkökulmat harjoitukseen poikkeavat toisistaan, niin sekä kilpailijat kuin vastaosastossa olleetkin pitivät harjoitusta onnistuneena. Tuhdissa paketissa on mukana myös komentopaikan ja esikunnan kertomukset.

Hyvää kesää kaikille lukijoille!
Jenni

Varmistin ry. voi sääntöjensä mukaan vastaanottaa raha- tai tavaralahjoituksia tahoilta, jotka sitoutuvat yhdistyksen sääntöjen mukaiseen varojen käyttöön, tai perintöjä tahoilta, joiden tiedetään hyväksyneen yhdistyksen tarkoituksiperät. Tavaralahjoitusten tulee olla tuettavan joukon käyttöön sopivia, sillä yhdistyksellä ei ole edellytyksiä tavaran myyntitoimintaan.

KERÄYSTIEDOT

Tilinumero IBAN FI21 4212 0010 3108 58, BIC ITELFIHH
Rahankeräyslupan saaja ja toimeenpanija: Varmistin ry.
Rahankeräyslupan myöntäjä: Poliisihallitus
Luvan numero: RA/2022/249 (21.2.2022)
Keräyksen toimeenpano-aika: 21.2.2022–

Kerätyillä varoilla tuetaan vapaaehtoista maanpuolustuskoulutusta erityisesti Päijät-Hämeen maakuntajoukon jäsenten osaamista kehittäen. Varoilla tuetaan maakuntajoukon kouluttajien ja asiantuntijoiden osallistumista maksullisiin kouluttaja- ja muita oikeuksia antaviin koulutuksiin sekä osaamista kehittäviin koulutuksiin, maksetaan kutsuttujen ulkopuolisten kouluttajien palkkioita. Varoilla hankitaan koulutus- ja koulutuksessa tarvittavaa välineistöä ja tarvikkeita. Varoja voidaan käyttää myös maakuntajoukon koulutuksen tarvitsemien palvelujen, esimerkiksi tietotekniikka- ja televiestintäpalvelujen sekä tilapalvelujen, hankkimiseen.

jasenasiat@varmistin.fi

www.varmistin.fi

PHMKJ harjoitukset 2023

21.8. OEH/ilta
25.–27.8. VEH MAAKK ja TIEDJ
1.–3.9. SOTVA Syys-Hälvä
4.–8.9. KH PAPU 2/23 (sis. TST-ammunta)
18.9. OEH/ilta
16.10. OEH/ilta
29.9.–1.10. VEH PAIKP
6.11. OEH/ilta
17.–19.11. SOTVA Marras-Hälvä
2.–3.12. OEH (Koul.suunn. + OPSU-katselmus)

MPK LKP ampumapäivät 2023

Hälvälä
22.7. (2 RK- ja 2 pistooliampuntaa klo 08.00-16.30)

2.9. Syys-Hälvä (kohdennetut ammunnat Hälvän kurseille)
16.9. (2 RK- ja 2 pistooliampuntaa klo 08.00-16.30)
21.10. (2 RK- ja 2 pistooliampuntaa klo 08.00-16.30)
11.11. (2 RK- ja 2 pistooliampuntaa klo 08.00-16.30)
18.11. Marras-Hälvä (kohdennettu Hälvän kurseille)
9.12. (1 RK- ja 1 pistooliampunta klo 10.00-14.00)

Padasjoki
9.9. (2 RK- ja 2 pistooliampuntaa klo 08.00-16.30)
7.10. (2 RK- ja 2 pistooliampuntaa klo 08.00-16.30)

MPK-kurseille ilmoittaudutaan MPK:n koulutuskalenterin kautta <https://koulutuskalenteri.mpk.fi/Koulutuskalenteri>
Muutokset mahdollisia.

Puheenjohtajan liipaisinsormesta

Maanpuolustus vaikuttaa olevan kesälaji. Ulkona kuntoiltaan, ulkona ammutaan, ulkona harjoitellaan sotilaan taitoja. Toki jotkut hiihtävät kesät talvet kuten marka-aikaan, ja jotkut siirtävät rautaa siisteissä sisätiloissa. Mutta kokonaisuus taitaa kallistua ulkoisen kesälajin puolelle. Varmistin otti yhden askeleen eteenpäin ihmisten liikuttamisessa, ja perustimme reippailujaoston. Tarkoitus on liikuttaa väkeä säännöllisesti eri lajeihin tutustuen, ja toisinaan tehdä sotilaan fyysisen toimintakyvyn perusjuttuja kuten marsseja, hiihtoa, ammuttaa syke koholla, Hennalan apinarataa ja vaikka mitä. Loppukevät on marssikauden avautusta, siinä on tarjolla Varuste-lekan etämarssi, RESULin nelipäiväinen sekä kesäyön ensimmäiset marssit. Itselläni marssit ovat jääneet väliin muun kuntoilun tavoin, tosin Oura-sormus antoi ymmärtää 15-vuotishääpäiväreissun tarjonnan hyvinkin marssikelpoiset suoritukset turistikohteesta toiseen siirtyessä. Mutta taas on hyvä hetki aloittaa uudestaan säännöllinen liike, se on lääke moneen vaivaan. Reippailujaoston signal-ryhmässä päivitellään suorituksia, keksitään seuraavia koitoksia ja aikatauluja. Tervetuloa mukaan kaikki jäsenet.

”Mitä lakimies tietää?” kysyä viihdyttää poikani joskus. ”Kaiken laista.” Pohdin meidän tuettavaa joukkoa, ja kysyin itseltäni että ”mitä reserviläinen tietää?”. Vastaus on sama mutta eri, ”kaikenlaista”. Se on hyvä, sillä Päijät-Hämeen maakuntajoukoissa on mitä moninaisempia tehtäviä. Sillä mitä PV koulutti sinulle joskus marka-aikaan tai myöhemmin, ei välttämättä ole enää merkitystä, sillä opiskelu, työelämä, harrastukset ja elämäkokemukset ovat muovanneet monesta reserviläisestä aivan toisenlaisiin sijoituksiin ja sankaritekoihin soveliaan maanpuolustustajan. Itse olen panssarijääkärikoulutettu ajalta, kun Suomi voitti ensimmäisen lätkän MM-kullan.

Pyrkiessäni aikoinaan maakuntakomppaniaan tiesin toki, ettei tarjolla ole ”livasikaa” bemarkin (BMP-1) takaboksissa, mutta jospa ihan jakke jääkäriksi pääsisi muutamaksi vuodeksi, sitten voisi himmailla johonkin huollon nakkisuojaan. ”Olisi yksi tehtävä, jossa korkeampi koulutus, analyttisyys, elämäkokemuksen tuoma rauhallisuus olisivat eduksi.” Ihan kiva, mutta en tunnista tuosta itseäni eikä kuulosta jännittävältä, vastasin. ”No mieti rauhassa, tämä olisi nyt

tarjolla, katsotaan sitten mitä muuta löytyisi”. Totesin neuvotteluasemani heikoksi tai olemattomaksi, ja urhoollisesti olen jälkikäteen kääntänyt tilanteen niin, että ”valitsin hakeutua joukkoon, ja se valitsee minulle tehtävät.”

Nykyään kun itse toisinaan pääsen uusien potentiaalisten maakuntajoukkoon hakeutuvien kanssa juttelemaan heidän motiiveistaan hakeutua, toiveista tehtävään tai odotuksista toiminnasta, huomaa kuinka laajaa osaamista reserviläisillä on. Moni kuitenkin toivoo hakeutuvansa vauhdikkaaseen väkeen, ja siksi laaja osaaminen jää piiloon. Uskallan kuitenkin väittää, että meillä Päijät-Hämeessä poikkeusolot suurelle osalle eivät ole railakasta ja reipasta menoa kellon ympäri, vaan puuduttavaa toistoa sodan kitkan luodessa haasteellisia tilanteita. Nykyään kun joukko on komppanian sijaan pataljoona, on entistä laajempi kysyntä siviilipuolen osaamiselle. Minä esimerkiksi etsin tällä hetkellä niin PST-taistelijaa kuin elektroniikka/sähköasentajaa joukkoon.

Laittakaa kalentereihinne lauantai 23.9.2023. Silloin järjestetään Lahdessa Maanpuolustuspäivä, joka koostuu ilmapuolustusseminaarista, kokonaisturvallisuusseminaarista, ”Turvallisuuden tie” -tapahtumasta nuorille, sekä maanpuolustusgaalasta. Isot linjat tapahtumalle ovat jo päätetty, yksityiskohtia ohjelman suhteen hiotaan. Nyt voi kuitenkin jo ilmoittautua ja ostaa seminaari- ja gaalaliput Varmistimen verkkokaupasta. Nähdäänkö seminaarin liepeillä Sakon uusi M23, tai mitä kalustoa Saab Bofors Dynamics tuo paikalle? Paikka on Lahden AMK eli LAB, Isku Center Mikkulankatu 19.

*Maanpuolustusterveisin,
Timo Wallenius,
puheenjohtaja*

Varmistimen verkkokauppa löytyy osoitteesta <https://holvi.com/shop/varmistin>

Paikallispataljoonan hallintosektori

Paikallispataljoonassa on yli 1700 asiansa osaavaa ja motivoitunutta taistelijaa. Mutta vaikka kaikki pataljoonan vahvuudessa hoitaisivat asiansa alusta loppuun huolellisesti, ei pataljoona eikä sen esikunta siltikään tulisi toimeen ilman pataljoonan ja pataljoonan komentajan tarpeisiin soviteltua hyvää hallintoa.

Hallinnosta paikallispataljoonassa vastaa pataljoonan esikunnassa toimiva hallintosektori. Sitä johtaa pataljoonan henkilöstöpäällikkö, joka yleensä on kantahenkilökuntaan kuuluva esipuheeriksi koulutettu upseeri. Apunaan hänellä on joukko alaisia, joista osa on esimerkiksi evp-henkilöstöä ja merkittävä osa reserviläisiä. Hallintosektori on niitä paikallispataljoonan osia, joissa reserviläisten siviiliosaaminen hyödynnetään mielellään ja mahdollisimman paljon. Hallintosektori monessa suhteessa luo puitteet, joissa pataljoonan muiden osien toiminta voi tapahtua, ja edelleen pataljoonan hallintosektori on se paikka, josta pataljoonan perusyksiköiden moniin toiveisiin ja tarpeisiin vastataan.

Yleisen määritelmän mukaan paikallispataljoonassa hallintosektori hoitaa pataljoonan hallinnon ja henkilöstöhallinnon asioita. Se ei kuitenkaan vielä anna kuvaa siitä, kuinka moneen suuntaan rönsyilevää hallintoa pataljoonan johtaminen ja toiminta vaatii ja kuinka monenlaisista tehtävistä hallintosektori vastaa. Paremmalla kuvalla hallintosektorin tehtäväkentästä saa tarkastelemalla siinä työskentelevien tehtävänimikkeistä: joukkoon kuuluvat muun muassa henkilöstöpäällikkö, sotilaslakimies, kuraattori, pappi, viestintäryhmä ja esimerkiksi taloussihteeri. Tiivistäen: hallintosektori hoitaa niin pataljoonan rahaliikennettä ja henkilöstöä kuin esimerkiksi taistelijoiden henkiseen puoleen ja eettiseen suorituskyykyyn liittyviä asioita.

Poikkeusoloissa ison tehtäväkentän hallintosektorille muodostavat asevelvollisuusasiat. Ne siirtyvät paikallispataljoonan hallintosektorin vastuulle aluetoimistolta, joka jää toimimaan hallintosektorin alaisuuteen. Poikkeusolojen asevelvollisuusasiat muistuttavat pääpiirteissään normaaliolojen toimintaa: poikkeusoloissakin järjestetään kutsuntoja ja hoidetaan muita asevelvollisuusasioita, esimerkiksi palveluskelpoisuusluokan muutoksia tai täydennyspalvelusasioita, jos joku haluaa siirtyä asepalveluksesta siviilipalvelukseen. Hallintosektorin hoidettaviksi kuuluvat myös pataljoonaan kuuluvien sijoituksista päättäminen ja henkilöiden ohjaaminen uusiin tehtäviin pataljoonassa. Esikuntaan kuuluva henkilötäydennysryhmä on kuitenkin hallin-

tosektorista erillinen. Se vastaa siitä, että pataljoonan rivit ovat täynnä.

Myös kurinpitoasiat kuuluvat hallintosektorille. Esimerkiksi humalassa joukkojen perustamiseen saapunut taistelija päätyy hallintosektorin käsittelyyn ja saa sieltä myös asianmukaisen seuraamuksen. Muun muassa näitä tehtäviä varten hallintosektorilla on sotilaslakimies, jonka vastualue on kuitenkin olennaisesti pelkkää kurinpitoa tai esitutkinnan suorittamista laajempi. Toinen asiantuntija, jota hallintosektori käyttää tehtävissään paljon, on pataljoonan lääkäri. Hallintosektori tarvitsee lääkärinlausuntoja esimerkiksi palveluskelpoisuutta arvioitaessa ja arvioitaessa sitä, sijoitetaanko taistelija uudelleen, ja jos sijoitetaan, niin mihin tehtävään, vai vapautetaanko hänet palveluksesta.

Paikallispataljoonakaan ei voi toimia ilman rahaa. Sitä kuuluu niin päivärahoihin kuin esimerkiksi vuokriin ja erilaisiin hankintoihin, joita pataljoonan on toimintansa vuoksi jatkuvasti tehtävä. Pataljoonan rahaliikennettä hoitaa taloussihteeri, jonka vastuualueeseen kuuluvat yleiset taloushallinnon tehtävät pataljoonassa.

Kuten hallintosektorin tehtäväkentästä ja tehtävänimikkeistä voi huomata, on paikallispataljoonan hallinto laaja kokonaisuus. Se heijastaa paikallispataljoonan toimintakyvyn vaatimaa tehtävien moninaisuutta ja sitä, kuinka monimutkainen kokonaisuus pataljoona lopulta on. Hallintosektorin tehtävät ovat tehtäviä, joissa reserviläisten siviiliosaaminen pääsee erityisesti oikeuksiinsa. Taloushallinnon ammattilaiset löytävät paikkansa hallintosektorilta samoin kuin henkilöstöhallinnon ammattilaiset. Reserviläiset, jotka osaavat käyttää siviilimaailman tietokantoja ja rekistereitä, ovat arvokkaita osaajia esimerkiksi silloin, kun pataljoonan toiminta vaatii uusien ja hyvin tarkoitukseen soveltuvien tilojen kartoittamista ja hankkimista. Yksi suhteellisen tuore lisäys hallintosektoriin on paikallispataljoonan viestintäryhmä, jonka tehtävä on tiedottaa paikallispataljoonan toiminnasta ulospäin ja hoitaa pataljoonan sisäistä viestintää.

Monissa hallintosektorin tehtävissä on etua siitä, että tuntee pataljoonan yksiköiden toimintaa entuudestaan, mutta aiempi reserviläiskokemus ei ole välttämätöntä. Joka tapauksessa hallintosektorilla toimiminen antaa hyvän yleiskuvan koko pataljoonan kokoonpanosta ja toiminnasta.

Kevään harjoitustoiminta

Kevään harjoitustoiminta on totuttuun tapaan ollut reipasta ja aktiivista.

Maaliskuussa maakuntakomppanian komento- ja kolmannen joukkueen osat pääsivät yhden joukkueen voimin ampumaan yksilön, ryhmän ja joukkueen taisteluammuntoja. Ammunnat toteutettiin Hätilän erinomaisissa maastoissa. Partion taistelutekniikkaa kehitettiin ja testattiin rakennetulla alueella. Harjoituksen huipentuma oli joukkueen hyökkäysammunta, joka päättyi tavoitteen taisteluun linnoitetuissa puolustusasemissa. Harjoituksesta tarttui varmasti paljon osaamista maakuntakomppanian joukkueille. Tarkoituksena on saada koulutettua jatkossakin vähintään yksi Päijät-Hämäläinen joukkue joka vuosi taisteluammunnoissa.

Maaliskuun lopussa järjestettiin perustamiskeskusten henkilöstölle tietojärjestelmäkoulutusta vapaaehtoisena harjoituksena. Samassa harjoituksessa päästiin myös päivittämään suunnitelmat ajantasaisiksi. Harjoitukseen osallistui noin kahdeksankymmentä aktiivista reserviläistä.

Huhtikuussa oli perinteinen paikallispataljoonan ampumapäivä. Ammunnoissa pyrittiin kehittämään yksittäisen taistelijan asean käsittelyä ja ammuntaa vaihtuvissa tilanteissa, eri ampuma-asennoista. Harjoitukseen osallistui reilut kuumikymmentä reserviläistä. Päivä oli osalle ammunnanjohtajista työntäyteinen ja pitkä, koska heti paikallispataljoonan kotiuduttua radat täytettiin MPK:n ampumakursseille osallistujista. Isot kiitokset meidän aktiivisille ammunnanjohtajillemme. Työpanoksenne on korvaamaton. Valitettavasti myös korvaukseton, #rakkaudestalajiin

Huhtikuun suurin voimainponnistus oli MPK:n johtama HUHTI-HÄLVÄ 23 -harjoitus. Yhteensä yhdellätoista kurssilla koulututtui noin kaksisataa vapaaehtoista maanpuolustajaa. Kaikki kurssit palvelivat sotilaallisia valmiuksia, ja osa kursseista olikin suunnattu vain sitoutuneille ja sijoitetuille paikallispataljoonan taistelijoille. Kurssivalikoimaa voisi kuvata vaikkapa sanoin esikuntaa – epäsuoraa taistelua – tiedustelua. Olisiko kuitenkin harjoitusta ilman toimivaa huoltoa? Ei olisi. Huollon kurssit ovat HÄLVÄ-harjoitusten vankka perusta. Sotilaspoliisikurssien osalta jouduttiin tekemään ikäviä peruutuksia, koska kursseille ei ilmoittautunut riittävästi osallistujia. Tähän tarvitaan nyt syksyä varten selvää ryhtiä. Sitoutuminen harjoitustoimintaan koskee Päijät-Hämeen joukoissa palvelevalla reserviläiselle osallistumisesta myös MPK:n kursseille. Pelkät VEH- ja KH-päivät eivät riitä pitämään osaamista riittävällä tasolla.

Toukokuussa järjestettiin perusammuntojen johtajakurssi. Kurssille valittiin 16 aktiivista ammunnan harrastajaa, joilla kaikilla on myös siviilissä kokemusta ammuntojen johtamisesta. Kurssi oli intensiivinen viiden vuorokauden rypistys, jonka huipentumana oli Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian ampumapäivän johtaminen. Onnittelut uusille ammunnanjohtajille, ja tervetuloa johtamaan ammuntoja sekä Puolustusvoimien että MPK:n tapahtumissa.

Heinäkuussa Maakuntakomppania pääsee näyttämään osaamistaan Maasotakoulun ampuma- ja taisteluharjoituksessa. Tähän harjoitukseen valmistauduttiin toukokuun lopussa järjestetyssä Maakuntakomppanian ja tiedustelu-joukkueen vapaaehtoisessa harjoituksessa. Palataan näihin harjoituksiin tarkemmin Varmistimen seuraavassa numerossa.

Kapteeni Eero Virtanen

Ammunnanjohtajakurssilla päästiin nauttimaan monipuolista ammuntoja ja vaihtelevista sääilmiöistä.

Oltermanni

Järjestyksessään 77. Oltermannin viestihiihto järjestettiin Kainuun prikaatin järjestämänä Pohjois-Savossa. Kilpailureitti kiersi tänä vuonna Kuopion ja Siilinjärven ympäristöissä.

Päijät-Hämeen reserviläisten joukkueen runko pysyi pitkälti samana kuin parina aikaisempina vuonna. Ensikertalaisia reserviläisjoukkueessa oli neljä, joista osalla Oltermannista oli kokemusta varusmiesajalta. Joukkueeseen saatiin nyt 90-luvulla syntyneitä, mikä laskee ryhmän keski-ikää. Tätä oli toivottu vuoden takaisen Oltermannin hiihdon jälkeen, kun tuskailimme kirvelevää tappiota Kanta-Hämeen reserviläisten joukkueelle. Edellisten vuosien joukkueen johtaja Yliluutnantti Markus Halonen yllätti ilmoittamalla jäävänsä tänä vuonna itse viestistä pois, mutta hän hoiti kaiken valmistelun ennen varsinaista kilpailutapahtumaa ihailtavalla rutiinilla.

Matka 77. Oltermanniin alkoi Parolan varusvarastolla keskiviikkoamuna. Varusteiden noudon ja ruokailun jälkeen matka kohti Pohjois-Savoa alkoi sen verran myöhässä, että emme aivan ehtineet ilmoittautua kilpailukeskuksessa, jona toimi Toivalan koulu Siilinjärvellä, määrättyyn aikaan mennessä. Päivällinen Rissalassa jäi saamatta, mutta onneksi järjestäjät toimittivat joukkueelle pussiruokaa. Maavoimien esikunnan aloitteesta tänä vuonna tapahtumaan osallistujat istutettiin luokkaan oppitunneille. Tilanekatsauksen lisäksi pidettiin oppitunti liikunnan tärkeydestä. Sinänsä tärkeä oppitunti, mutta oliko kohderyhmä jalkimmäisessä juuri oikea, niin sitä voi kukin miettiä.

Majoitus Toivalan koululla.

Joukkueen vahvuudesta suurimman osan ollessa huoltamassa suksia ja muita välineitä joukkueen johtaja, varajohtaja sekä yksi jäsen osallistuivat puhutteluun. Reitti suuntautui Siilinjärven ja Kuopion maisemiin. Järjestäjä oli varannut tukeutumispisteiksi viisi eri kohdetta reitin varrelta. Päijät-Häme tukeutui majoituksen suhteen näihin kohteisiin lukuun ottamatta joukkueen johtajaa, joka majoittautui tuttunsa luona ennen ankkurisuuttaan.

Torstapäivän tiedustelua Kallavedellä.

Kahtena edellisenä vuonna viestin aikana sai käyttää ajoneuvoja kilpailun aikana hiihtäjien viemiseen suorituspaikoille. Nyt oli palattu perinteiseen malliin, eikä ajoneuvoja voinut viestin aikana käyttää. Tämä vähensi taktikoimisen mahdollisuuksia, joita oli viime vuoden kilpailussa nähty.

Erikoisuutena tämän vuoden radassa, joka oli kokonaispituudeltaan 83,1 km linnuntietä, oli aikaisempia vuosia pidempi ankkuriosuus. Tässä nähtiinkin joukkueiden välillä erilaisia toteutuksia: osa joukkueista jakoi osuuden ja joukkueista osan ankkurit suorittivat osuuden kokonaisuudessaan.

Reitin intensiivinen suunnittelu alkoi välittömästi puhuttelun päätyttyä. Aika nopeasti päädyttiin siihen, että joukkueen johtaja hiihtää ankkuriosuuden yksin ja reitti välimaaliin jaetaan viiden parin kesken. Parijako oli aika pitkälle tuttu aiemmilta vuosilta.

Torstapäivän aikana parit ja ankkuri (varamiehen kanssa) tiedustelivat omat reittinsä. Kuljettajien kanssa sovittiin aikataulut, mihin mikäkin pari jätettiin ja mistä tiedustelun jälkeen heidät poimittiin kyytiin. Aurinkoinen talvisää ja reipas tuuli säestivät tiedustelua. Joukkue pysyi pääsääntöisesti suunnitelluissa reiteissä pieniä mikrovalintoja lukuun ottamatta. Alkuillan aikana viestinviejät toimitettiin majoitukseen reitin varrelle, koska tänä vuonna ei autoja viestin aikana saanut käyttää.

Tänä vuonna kunnian avata viestin saivat kersantti Aki Karjalainen ja luutnantti Antti Porkka. Päijät-Hämeen Oltermannia gps:n välityksellä seurannut yleisö koki sydämen tykytyksiä, koska joukkueen pallukka kartalla ei lähtenyt etenemään. Miehet etenivät kyllä, mutta viallinen gps-laitte ei signaalia lähettänyt. Laitte vaihdettiin ensimmäisellä

Aki ja Antti valmiina matkaan.

rastilla kuten miehetkin. Aki ja Antti suoriutuivat osuudesta odotuksien mukaan. Antin tunnelmista osuuden jälkeen voi lukea Ruotuväestä.

Eroa edellä meneviin lähtivät hiihtämään kiinni kapteeni Lauri Tervakangas ja yliluutnantti Mika Tervala. Tasaisen varma suoritus ja sijoituskin parani tällä osuudella. Seuraava vaihto tapahtui rastilla numero kolme. Päijät-Hämeen joukkueen ensikertalaisten luutnantti Oskari Joukaksen ja alikersantti Miska Tervalan hiihtovauhtiin luotettiin ja he saivat näyttää yön pisimmällä osuudella kyntensä. Osuus oli kutkuttava. Kissa-hiiri-leikkiä leikittiin Keski-Suomen ja Pirkanmaan joukkueiden kanssa. Osuuden loppuosan reitinvalinta päästi kuitenkin leikissä mukana olleet muut joukkueet hieman karkuun. Sijoitus reserviläisten B-sarjassa oli tällä hetkellä 8.

Joukkueen nuorin pari Oskari ja Miska lähettivät matkaan hieman kokeneemmat taistelijat vänrikki Jouni Rostilan, joka oli yksi ensikertalaisista, ja alikersantti Tomi Silvosen. Pari suoriutui osuudesta varsin hyvin somparikosta huolimatta. Sijoitus säilyi kahdeksantena kuten myös seuraavan parin alikersantti Arttu Koskisen ja myös ensikertalaisen korpraali Teppo Lainion osuuden jälkeen. Artun ja Tepon tehtävänä oli tuoda joukkue välimaaliin ennen yötoukoa.

Miskaa ja Oskaria nauratti osuuden jälkeenkin.

Ankkuriosuus starttasi klo 7 perjantaiamuna Jynkänlähden koululta. Joukkueen johtaja oli vitsailut edellisen osuuden viestin viejien kanssa, että ei starttaa ankkuriosuudelle ollenkaan, jos joutuu lähtemään klo 8:n yhteislähdössä. Aamulla herätessä

WhatsAppiin oli ilmestynyt viesti:

Arvoisa johtajamme pääsee lähtemään ennen yhteislähtöä, niin kuin sovittiin. Kokonaista 11 sekuntia etumatkaa

Yhteislähtö ei ollut siis lähelläkään...

Ankkuri, joukkueen johtaja kapteeni Petri Kiiskinen pääsi taipaleelleen juuri ennen yhteislähtöä. Suksi toimi loistavasti Kallaveden jäällä ja päivällä varamies kersantti Tommi Backmanin kanssa tiedustellun reitin loppupuolella näkyviin tuli edellä menevän joukkueen selkä. Viimeisellä rastilla ennen maalia tämä Pohjois-Savon joukkueeksi osoittautunut selkä tuli kuitatuksi ja myöhemmin selvisi, että myös Pirkanmaa oli tullut ohitetuksi heidän ankkurinsa seikkaillessa jossakin suunnitellun reitin sivussa. Sijoitus oli lopulta B-sarjan kuudes, Päijät-Hämeen historian kautta aikain paras. Tänä vuonna ei ollut tarvetta surkuttella tappiota Kanta-Hämeelle.

Viesti ei tälläkään kertaa ratkennut pelkkiin hiihtäjiin vaan enemmän kuin tärkeässä roolissa olivat kuskimme ylikersantti Mika Savolainen ja kersantti Sami Väliä sekä huoltajana äärettömällä rutiinilla toiminut väepeli Matti Raunio.

Maalissa jokainen joukkue lukee laatimansa viestin. Alla Päijät-Hämeen viesti 77. Oltermannin viestihiihdossa:

Päijät-Hämeen suuret massaliikuntatapahtumat ja kansainväliset urheilukilpailut innostavat kansalaisia liikkumaan.

Näin Finlandia-hiihdon 50-vuotis- ja Salpausselän kisojen 100-vuotisjuhlavuoden kunniaksi haluamme kannustaa suomalaisia reserviläisiä pitämään huolta kunnostaan!

Päijät-Hämeen reserviläispiiri ja paikallispataljoona

Spekulaatiot ensi vuoden joukkueesta ovat jo alkaneet.

Teksti ja kuvat: Petri Kiiskinen

Päijät-Hämeen reserviläisten joukkue vuosimallia 2023.

Päijät-Hämeen **2023** MAANPUOLUSTUSPÄIVÄ

**Mitä sinun tulee tietää
kokonaisturvallisuudesta?**

**Mitä sinä voit tehdä
kokonaisturvallisuuden hyväksi?**

**H-hetki: lauantai 23.9. klo 10.00 alkaen
LAB-ammattikorkeakoulu Lahden kampus, Mukkulankatu 19**

**Päivittyvä info ja ilmoittautumiset:
www.varmistin.fi/maanpuolustuspaiva**

TIETO TAITO TAHTO
Päijät-Hämeen MAANPUOLUSTUSPÄIVÄ
23.9.2023

Päivän aikana järjestetään kaksi seminaarikokonaisuutta ja näyttelyitä sekä Maanpuolustusgaala.

Etelä-Suomen Ilmapuolustusseminaari

Teemana ovat miehittämättömien ilma-alusten ja ohjusten muodostama uhka. Näytteilleasettajia mm. Saab, Kongsberg ja Patria.

* Järjestäjänä Ilmatorjuntayhdistys ry.

Päijät-Hämeen kokonaisturvallisuus

Luentoja, infoja ja keskustelua NATOSTA kyber-
turvallisuuteen; huoltovarmuudesta puolustus-
kykyyn. Tietoa, taitoa ja tahtoa jakamassa mm.
Puolustusvoimat, Hämeen poliisi, Päijät-Hämeen
hyvinvointialue, Päijät-Hämeen pelastuslaitos,
Lahti Energia sekä kansalaisjärjestöjä.

Maanpuolustusgaala

Ohjelmassa klo 18.00 alkaen mm.
Konsta Hietasen Mies ja kitara -konsertti
Juhlailallinen
Samppanja-arpajaiset
Huutokauppa Hämeen Ratsurykmentin Säätiön hyväksi
Tanssia Kimmo Kopra ja Varusmiesorkesteri
* Illalliskortti 75 euroa sisältää tervetuliaismaljan,
illallisen ja ohjelman.

Hämeen aluetuomio / Puolustusvoimat – Päijät-Hämeen maakuntajoukot – MPK Häme – Varmistin ry –
Päijät-Hämeen pelastuslaitos – Hämeen poliisilaitos – Päijät-Hämeen Maanpuolustusyhdistys ry –
Hämeen Ratsurykmentin Säätiö – Ilmatorjuntayhdistys ry

Lahten ammattikorkeakoulu LAB tukee tapahtumaa.

Blå Negl – Blue Nail 2023 -sotilastaitokilpailu Tanskassa

KOMENTOPAIKALLA

*Hyvää asennetta ja halu suorittaa annettu tehtävä
– Kansainvälisiä kokemuksia Tanskasta*

Taustaa, harjoituksen luonne

Helmikuun lopulla joukko suomalaisia lähti matkaan kohti Tanskaa. Osa matkasi lentäen Kööpenhaminaan, osa saapui paikalle omalla autollaan, ja saapuipa eräskin paikalle junalla Ruotsin kautta. Kukin matkasi siis tavallaan, mutta määränpää oli yhteinen. Suurin osa vietti ensimmäisen yön Tanskan kodinturvajoukkojen kasarmilla Balletrupissa pääkaupungin kupeessa, ennen kuin matka jatkui 24.2.-26.2.2023 viikonlopuksi kohti Jyllantia. Mistä siis oli kyse?

Blå Negl 2023 -harjoitus (engl. Blue Nail 2023) on Tanskan kodinturvajoukkojen järjestämä ja johtama harjoitus, joka järjestetään vuosittain Tanskassa, joka kerta hieman eri sijainnissa. Harjoitus on ensisijaisesti, varsinkin ulkomaisille joukoille sotilastaitokilpailu, johon osallistutaan joko kahden tai kuuden hengen partiona. Partiot kiertävät kilpailuun tarkoitettulla toimialueella eri rasteilla, joissa mitataan yleissotilaallisia taitoja sekä välttelevät kiinnijäämistä kilpailun vastaosastoille (engl. hunter force/blue force/op force, palaan tähän myöhemmin).

Osallistujia kisaan tulee useista Euroopan maista sekä Yhdysvalloista. Marssimatkaa saattaa tulla kisapartioille useampi kymmenen kilometriä ja siirtymisiin eli rasteille, lepoalueille ja tarkastuspisteille on tietysti tiukat aikamääreet. Aikapaineen ja siirtymismatkojen lisäksi oman mausteensa touhuun antaa myös hyvin merellinen talvisää ja Tanskan alavat maastot. Tänä vuonna oli harjoituksen pienimuotoinen juhluvuosi, koska se järjestettiin tänä vuonna 25:ttä kertaa. Perinteitä on siis vaalittu jo hyvä tovi ja yleisjärjestelyissä isäntämaan kokemus näkyi.

Virallisesti kilpailussa oli vastaosastossa viisi joukkuetta, mutta jokaisen joukkueen koko vastasi enemmänkin meikäläisittäin komppaniaa. Joukkueiden sisällä olleet ryhmät taas vastasivat puolestaan joukkuetta. Suurin osa harjoitukseen osallistuneista suomalaisista oli mukana vastaosastossa, jossa on jo useampana vuonna ollut suomalaisista muodostettu oma ryhmä. Tämä kyseinen vastaosasto, nimeltään *Odins Ravne* koostui tanskalaisesta johdosta, kahdesta tanskalaisesta ryhmästä, yhdestä ruotsalaisesta ryhmästä, sekä suomalaisten ryhmästä. Suomalaisten muodostama ryhmä vastasi tosiaan todellisuudessa joukkuetta. Tämä ei ollut ainoa asia, joka jäi ensikertalaisena hieman ihmetyttämään. Mieleeni tuli väistämättä kotimainen laki vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta, jossa komppaniaa suuremman joukon harjoittaminen kuuluu yksinomaan Puolustusvoimille. Jäin miettimään onko tanskalaisilla aseveljillä vastaavanlainen lainsäädäntö, joka kieltää kodinturvajoukkoja harjoittamasta isommalla mittakaavalla. Säättämällä paperilla komppanian kokoinen joukko ”vain” joukkueeksi, ongel-

maa ei olisi. Jos asianlaita on näin, niin voi vain todeta: ”Nerokasta!”

Suomalaisia osallistujia oli kiitettävän useasta maakunnasta edustettuna. Päijät-Hämeen paikallisjoukkojen kattavan edustuksen lisäksi mukana olivat Pirkanmaan, Varsinais-Suomen sekä Uudenmaan alueiden edustusta. Varsinaisiin kilpailupartioihin osallistui kaksi partiota, toinen Varsinais-Suomesta ja toinen Uudeltamaalta. Suomalainen yhteysupseeripartio osallistui myös harjoituksen johdon ja johtoesikunnan toimintaan. Suomalaisille uutena tehtävänä oli tänä vuonna osallistuminen vastaosaston komentopaikalle, osana perustettavaa tilannepaikkaa. Tästä lisää tuonnempana.

Tilanne ja Host Nation Support, Isäntämaatuki

Vaikka harjoitus on luonteeltaan kilpailu, näkee sen taustalla myös toisenlaisten harjoittelun. Vastajoukot perustuvat lähes yksinomaan paikallisista, tanskalaisista kodinturvajoukoista. Kilpailupartioiden jahtaaminen ja kiinniottaminen palvelee loistavasti aluevalvonnan ja vastaerikoisjoukkotoiminnan harjoittelua, johon kiinniottamista välttelevät partiot tuovat sopivan haastavan harjoitusmaalin. Kisa siis toimii hienosti ”kaksikäyttötuotteena”, josta varmasti jää isäntämaan väelle muutakin käteen kuin mukavat muistot.

Tanskalaisten vieraanvaraisuus tuli tutuksi jo Kööpenhaminan lentokentällä, jossa lentäen maahansaapuneita suomalaisia odotti tanskalaisten järjestämä kyyti. HNS oli hienosti toteutettu, ja suomalainen vastaosasto otettiin vastaan ja palautettiin harjoituksen päätteeksi lähtöpisteeseensä lentokentälle. Varsinaista toimintaa ajatellen tuki oli varsin riittävää. Tanskalaiset tarjosivat harjoitukseen taistelumuonat, majoittumistarpeet niitä tarvitseville sekä tehtävään tarvittavan muut välttämättömät tarvikkeet. Näitä olivat muun muassa henkilökohtainen ase, Tanskan kodinturvajoukkojen Colt Canada C7A1, sekä joukkueen radiot ja valovahvistimet pimeätoimintaan.

Tehtävä

Ennen harjoitusta vastaosastomme oli saanut tietoonsa vastualueensa osana koko harjoituksen toimialuetta. Osaston johtaja oli laatinut osastolle esikäskyn osaston tehtävälle. Tehtävänä oli valvoa alueensa ja suorittaa etsintä- ja kiinniottotehtävää vihollispartioita kohtaan, sekä perustaa osaston komento- ja tukeutumispaiikka, Camp Bruno. Rårupin kylän peruskoululle. Aluevalvonnalla tuli estää kisapartioilta tiettyjen alueiden käyttö. Lisäksi kiinniotot oli tuki käsketty toteuttaa kilpailun puitteissa, eli kiinniotetut partiot päästettiin kiinniottokirjausten jälkeen jatkamaan matkaa seuraavalle etapillensa. Kiinnioitoista kirjattiin ylös kiinniottoraportti, jonka kentällä oleva joukko ilmoitti komentopaikalle.

Toteutus

Saavuttuamme perjantaina Rårupin alueelle osastomme aloitti välittömästi maastontiedustelun. Tästä kohtaa alkoi syntyä monta ihmettelyn aihetta tanskalaisten toimintamalleista ja johtamistavoista. Suomalaisen joukkueen johto oli tänä vuonna pirkanmaalaisten käsissä ja hyvällä, ainakin henkisellä, valmistautumisella homma lähti käyntiin osaltamme jouhevasti. Joukkue suoritti maastontiedustelunsa ja aloitti hämärän laskeuduttua oman vastualueensa aluevalvonnan, kun kisapartiot lähtivät matkaansa klo 20:00. Tämä oli selvästi käsketty tehtävä, joka ei ilmeisesti ollut mennyt rakkaan länsinaapurimme tietoisuuteen, koska tässä vaiheessa heidän pääpainopisteensä vaikutti olevan sopivien yösjöjen löytäminen komentopaikkana toimineen koulun luokkatiloista.

Pienen ihmettelyn jälkeen kolmen hengen komentopaikkavahvistuksemme yhytti tanskalaisten isännät ja pääsimme liittymään komentopaikan perustamiseen. Komentopaikan tai ennemminkin tilannepaikan tehtävä oli ylläpitää vastaosaston tilannetta, ylläpitää kiinniottoraporttia, sekä pitää osaston päällikkö ja ylempi johtoporras tietoisena yleis-tilanteesta. Komentopaikan tanskalainen henkilöstö otti apukädet ystävällisesti vastaan, mutta selkeästi läsnäolomme oli isännille pienoinen yllätys. Työskentelykielenä toimi luontevasti englanti.

Yleisesti ottaen työskentelymallit komentopaikalla vastasivat hyvin omiamme – teoriassa. Käytäntö osoittautui viikonlopun aikana hieman eriäväksi, mutta voinee todeta, että yhteispohjoismainen operointi onnistuu myös tällä tasolla erittäin mallikkaasti. Johtamisen apuvälineinä olleet viestijärjestelmät olivat, varsinkin tanskalaisten yllätykseksi, tuttuja myös suomalaisten kuvioista. Komppanian sisäisessä johtamisessa käytettiin pääsääntöisesti tanskalaisten Sepura TETRA-radioita (vrt. kotimainen VIRVE), tilannekuvaa ylläpidettiin tanskalaisen Systematic yrityksen SITAWARE-tilannekuvajärjestelmällä ja kiinniottotietoja välitettiin ylemmälle johtoportaalille AN/PRC 77 kenttäradioilla, joka kotimaisittain tunnetaan venttiseiskana (LV 217). Kaksi edellä mainittua järjestelmää ovat suomalaisille tuttuja muun muassa viime vuosina kriisinhallintaoperaatioihin osallistuneille, koska ovat myös Puolustusvoimiemme käytössä ja verrattain helpoa omaksua käyttöön pienen perehdytyksen jälkeen.

Aivan pulmatta työskentely ei luonnollisestikaan sujunut, mutta kaikista selvittiin yhteensovittamisella. Alkuvaiheessa haasteita tuotti se, ettei isäntämaan edustus tuntunut oikein tietävän mikä on vastaosaston tehtävä. Lisäksi harjoituksen johdolta ja osaston johdolta saadut käskyt poikkesivat hieman toisistaan. Tässä eniten aiheutti sekaannusta usean eri termin käyttö samasta asiasta, vaikkapa omasta vastaosastostamme, kuten aikaisemmin mainitsin. Blue force ja Opposing force kun lähtökohtaisesti ovat vastakkain toimivat tahot. Tanskalaisten passiivisuus myös heti-ilmoitettavista asioista ihmetytti, mutta tässä suomalaiset tekivät sitä, mistä olemme tunnistettuja kansainvälisestikin – johti esimerkillä.

Huvittavin yksityiskohta oli komentopaikan työskentelyrytmin ja vuorojaon puute. Tanskalaisten lähtökohta oli istua

komentopaikalla viimeiseen mieheen asti ja pienen suosittelun jälkeen jaoimme työkuormaa siten, että vuorossa oli aina yhdestä tanskalaisesta ja suomalaisesta koostuva työpari. Tämä mahdollisti myös tutustumisen isäntämaan edustajiin, heidän taustoihinsa ja työtapoihin. Silmiin pistävää oli myös tanskalaisten ”vanhemman koulukunnan” edustajien mielenkiinto vierailta komentopaikalla. Mielenkiintona ei selkeästikään ollut saada tuoretta päivitystä omaan tilanneymmärykseen, vaan nähdä miten yhteistoiminta sujuu.

Vapaaehtoisuus ja asenne

Sotilasjoukon osaamista, myös tanskalaista kodinturvajoukkoa, ja sen tasoa kuvaa vahvasti kuinka paljon joukko on koulutautunut ja harjoitellut tehtäväänsä. Suomalaisen reserviläisen näkökulmasta kodinturvajoukkojen koulutusmäärä on vaatimaton. Henkilöstöllä ei pääsääntöisesti ole takana, kuin kodinturvajoukkojen peruskurssitukset ja ns. lyhyt oppimäärä erikoistumiseen liittyvää koulutusta. Keskukseluissa selvisi, että esimerkiksi komppanian päällikön tehtävään vaadittava koulutus kestää 28 vuorokautta. Tämän takia monella johtoasemassa olevalla kodinturvajoukon jäsenellä onkin taustallaan aktiivipalvelusta Tanskan asevoimien puolelta, joskaan pakollista se ei ole. Lisäksi sikäläinen lainsäädäntö ei mahdollista osallistumista laajamittaista harjoitukseen työn ohessa, vaan vapaaehtoistoimintaa tehdään täysin omalla ajalla ja rahalla. Siihen nähden heidän sitoutumisensa on uskomattoman hienoa. Voinee sanoa, että riittävän hyvällä asenteella pääsee pitkälle ja osaamisvajetta pystyy paikkaamaan, kun on halu suorittaa annettu tehtävä loppuun saakka.

Vaikka tanskalaiset olivat entuudestaan kohtalaisen tuttua kansaa ja kodinturvajoukkojen edustuskin oli sangen tuttua aikaisemmista yhteyksistä, oli erittäin positiivista huomata, että tällä tulevalta liittolaisellamme (tätä kirjoittaessa ei NATO-jäsenyytemme ole vielä sinetöitynyt) on iso joukko maanpuolustushenkisiä ihmisiä, jotka jakavat yhteiset arvot kanssamme. Suosittelen kaikille varauksetta lähteä mukaan kansainvälisiin harjoituksiin, sillä ne ovat hyviä hetkiä verrata omaa osaamistaan muiden osaamiseen.

Ai niin! Miten kilpailussa loppujen lopuksi kävi? Kisapartioista suomalaispartiot eivät päässeet maaliin kilpailuajan puitteissa. Voitto kisassa meni virolais-liettualaispartiolle kahden hengen partioiden osalta ja liettualainen kuuden hengen partio vei niin ikään voiton omassa sarjassaan. Vastaosaston näkökannalta suomalaiset olivat jälleen tehtäviensä tasalla, vastaosastomme kiinniotoista suomalaisjoukkue suoritti 34 kiinniottoa 82:sta loppujen jakautuessa kolmelle muulle joukkueelle. Yhteensä kaikki eri vastaosastot tekivät 171 kiinniottoa. Suomalaisen osuus oli siis koko tapahtuman suurimpia yksittäisosuuksia. Tästä käy kiittäminen meidän, reserviläisten, hyvää osaamistasoa, joka kestää kansainvälistä vertailua.

Teksti: Joonatan Kuorikoski

Kirjoittaja on harjoituksen komentopaikkaosastossa toiminut reserviläinen, pääkaupunkiseudun puolustaja ja Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen pitkäaikainen ystävä.

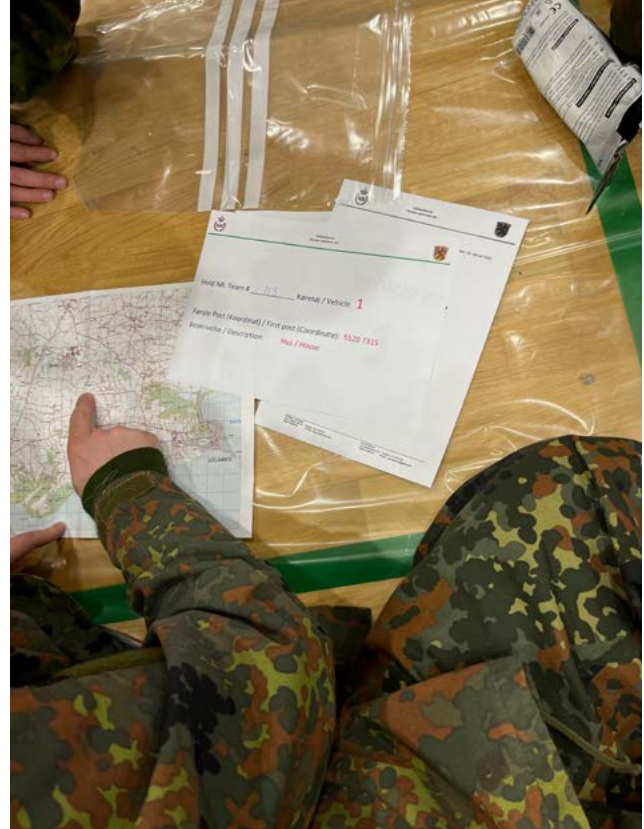
ESIKUNNASSA

Blå Negl 2023 – 25th Anniversary – Tantum Optimum Can

Lähes päivälleen vuosi Venäjän hyökkäyksen jälkeen lähdimme suomalaisryhmällä kohti Tanskaa, ja kohteena oli Vejlen kaupunki Etelä-Tanskan alueella. Homman nimi oli jälleen kerran Blå Negl -sotilastaitokilpailu, jossa jalkapartiot ja -ryhmät (marssiijat) suorittavat rastitehtäviä ja pyrkivät etenemään välttämättä heitä piinaavia ”metsästäjiä” (hunter force). Kilpailu oli järjestyksessään jo 25. ja tällä kertaa mukana oli kilpailemassa sekä järjestelyissä mukana noin 750 henkilöä. Toiminta-alue sijaitsi Vejlen itäpuolella, joten maasto oli takuvarmaa Tanskaa: pääasiassa peltoa, seassa vähän metsää ja joitain taajamia. Suoritettava reitti oli pituudeltaan noin 40 kilometriä, siis jos kykenisi etenemään suoraviivaisesti, mutta kuten maastossa on tapana, matka on käytännössä paljon pidempi.

Perjantai-iltana 24.2. matkaan lähti yli kaksisataa kilpailijaa edustaen 11 eri kansallisuutta. Suomalaisia oli mukana kaksi joukkuetta, yksi kuuden hengen ryhmä sekä kahden hengen partio. Kilpailun ideana on, että joukkueet etenevät rastilta toiselle iltaseitsemän ja aamuseitsemän välisenä aikana. Päivällä rastit ovat kiinni, joten silloin voi yrittää levätä. Mutta metsästäjät eivät levänneet ja löytäessään kilpailijajoukkueen, herättivät heidät ja antoivat miinus pisteet.

Tälläkin kertaa rastit olivat monipuolisia. Näistä mainittakoon korkeiden viljasilojen päältä tapahtunut köysilaskeutuminen Hornsyldissä. Noin puoleen väliin oli kiinnitetty koodi, joka piti hakea, jotta pääsi jatkamaan matkaan. Tehtävää ei ainakaan helpottanut viikonlopun aikana melko reippaasti puhaltanut tuuli. Toinen maininnan arvoinen rasti oli reservin laivajoukkojen köysisolmutehtävä Juelsminden satamassa. Näissä tehtävissä konkretisoitui reservijoukko-

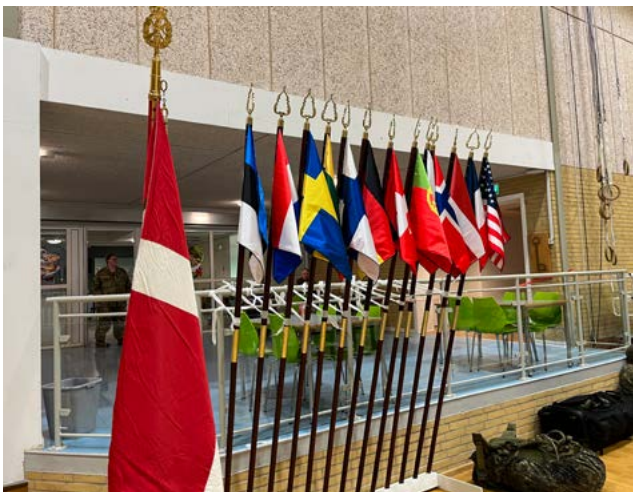
jen monipuolinen osaaminen ja yhteistyömahdollisuudet. Satamassa tukikohtana ollut laiva oli hälytysvalmiudessa esimerkiksi pelastustehtävään, mutta tällä kertaa viikonlopun aikana ei sille tullut tehtäviä. Harjoituksen tueksi varattu ilma-alus puolestaan joutui osallistumaan kadonneen etsintätehtävään Sjællandin yllä heti ensimmäisenä iltana ja kohtasi moottoriongelman paluumatkalla, joten se oli poissa pelistä harjoituksen ajan. Tosin täysin vailla ilmavontaa ei metsästäjien tarvinnut jahdata marssihoitoja. Tanskan Hjemmeværnet on saanut käyttöönsä droneja, joiden käyttäjät pääsivät harjoittelemaan taitojaan kilpailijoiden etsimiseksi. Toinen ylivoimatekijä, jolla metsästäjät kykenivät saavuttamaan marssihoitoja, oli koirapartiot, jotka osoittautuivat monin paikoin tehokkaaksi työkaluksi. Muutoin puntit olivat kutakuinkin tasan; molemmilla osapuolilla oli erilaisia pimeänäkölaitteita, joilla voitiin tarkkailla maastoa.

Wille ja Joni toimivat suomalaisjoukkueiden yhteysupseereina kilpailun johtokeskuksen yhteydessä. Käytännössä seurasimme kilpailun etenemistä ja pyrimme vierailemaan mahdollisimman monella rastilla siten, että olisimme voineet nähdä omien joukkueiden suorituksia. Kilpailun etenemisen arviointi on haastavaa, joten emme kohdanneet kovinkaan monesti. Valitettavakin kohtaaminen kuitenkin tapahtui mennessämme mm. tulentekoa ja aseiden kasaa sisältävälle rastille. Suomalainen kilpailijapartio tunnistettiin kuljettajamme metsästäjäksi ja näki auton kaartavan majalle, jossa rasti sijaitsi. He tulkitsivat kohteen olevan jonkinlainen metsästäjien tukikohta ja lähtivät tekemään kiertolenkin vain tullakseen takaisin noin 1,5 tuntia myöhemmin. Ehkäpä ensi kerralla yhteysupseerit saisivat alle oman auton, jolloin sekaantumisen riski olisi vähäisempi. Ja toisaalta pääsisi liikkumaan sujuvammin rastilta toiselle, eikä vain metsästäjien tai tanskalaisen ja saksalaisen everstin kanssa kuten tänä vuonna.

Muutoin tapahtuma ja kilpailu sujuivat melko jouhevasti, sen jälkeen kun vauhtiin oli päästy, vaikkakin tapahtumaan valmistautumista voisi kuvata jälleen kerran ”kaaosmaiseksi

si”. Aikataulut, kohtauspisteet ja liikkuminen olivat osittain hämärän peitossa, mutta tästäkin selvittiin joustavalla asenteella. Myös ensi vuodesta aloitettiin jo keskusteluja ja hyvin mahdollisesti on lisää mielenkiintoisia tehtäviä Tanskassa tarjolla viikonlopuksi helmikuussa 2024. Pysykää kuulolla!

Lopun viimein harjoitus sujui ainakin yhteysupseereiden kii-kareilla katsottuna hyvin. Suomalaisina saimme paljon tukea Nato-jäsenhakuprosessille. Kaikki, joiden kanssa asiasta sanaa vaihdettiin, tukivat sekä Suomen että Ruotsin jäsenyyttä. Tällaiset tapahtumat ovat mitä hienoimpia esimerkkejä siitä, kuinka me reserviläiset olemme voineet osaltamme rakentaa ja ylläpitää Nato-yhteensopivaa osaamista

ihan käytännön tasolla. Eikä suomalaisten todellakaan ole tarvinnut hävetä osaamistasoaan näissäkään karkeloissa.

Itse kilpailun voittopotin korjasi baltit: molempien pitkien matkojen joukkuekisojen voitot menivät Liettuaan ja lyhyen matkan ensikertalaisten voittajaparin toinen puolikas tuli Virosta. Onnittelut voittajille! Ensi vuonna toivomme näkemämme myös enemmän kilpailijoita Suomesta, ja tuemme tarvittaessa jo ennen kilpailua vinkeillä rasteista, maastosta ja kilpailunkulusta.

Teksti: Wille Viittanen ja Joni Hämäläinen

Kuvat: Joni Hämäläinen

KILPAILIJANA

Tanskassa vuosittain järjestettävä Blå Negl eli Blue Nail on sotilaskisa, joka on verrattavissa Suomessa järjestettäviin Jotoksiin. Blue Nail on itselle tuttu vuodelta 2017, jolloin olin vastaosastolla ottamassa kilpailijoita kiinni. Tänä vuonna osallistuin ensimmäistä kertaa kisaajana kahden hengen partiossa, toisen varsinaissuomalaisen kanssa.

Tunnetusti helmikuinen sää Tanskassa voi olla vaihteleva ja tuoda lisähaasteita kisaan. Tällä kertaa sää suosi kilpailijoita; pakkaneen piti maastot ja pellot kuivina. Kilpailijat kokoontuivat urheilukeskukseen (kilpailukeskus), jossa kuuden hengen ryhmät ja kahden hengen partiot saivat kartat ja numeronsa. Kilpailijoiden aloitusrastit oli jaettu neljään eri kohtaan kilpailualueella. Viimeiset pohdinnat ja suunnitelmat hermostuneiden kilpailijoiden kesken, kunnes eri lähtöpisteiden saaneet aloittivat ryhmittäin kisan. Tästä alkoi kahden yön armoton juoksukisa aikaa ja kiinniottajia vastaan. Kisassa oli yhdeksän rastialuetta, kullakin alueella oli kahdesta viiteen rastia. Rasteja oli veden ylityksestä aseiden kokoamiseen ja ampumiseen sekä muita sotilas-/erätaitoja.

Kisaan lähdettiin ajatuksella: ”Kiinni ei jäää”

Kilpailukeskuksessa kerrottiin reitin olevan linnuntietä 55 km, joten arvioimme matkaksi noin 70 km. Kilpailuhenki otti alkuun yllätteen meistä ja reittimme kasvoi huomattavasti jo ensimmäiselle rastille mentäessä... ”Kiinni ei jäää” -ajatus onnistui pitkään, mutta aikaa kului tunti

kauemmin ja matkaa kertyi viisi kilometriä enemmän per rastialue.

Ensimmäisen yön aikana jäimme kerran kiinni, eli olimme onnistuneet kisasuunnitelmassa, toisaalta kerkesimme käydä vain kolmella rastilla. Kisaajilla ei aluksi ollut tiedossa rastialueiden määrää, meillä kuvitelma kahdeksasta rastialueesta eli olisimme yhden jäljessä. Parini urheilukello merkkasi matkaksi noin 32 km. Tiedossa oli siis toiselle yölle suuri urakka: vauhtia lisäävä, riskejä otettava, nopeammat päätökset ja pienempi ”turva-alue” liikkussa.

Toisena yönä etenimme noin 43 km ja kävimme neljällä rastialueella. Mutta päätöksellä oli seurauksensa: Ajan vähentyessä ja kilpailijoiden väsyessä teiden käyttö lisääntyi verrattuna peltoihin ja metsiin ja samalla myös kiinnijäämiset alkoivat kasaantua. Loppujen lopuksi 7/9 rastialuetta käytynä, noin 75 km edettyä matkaa ja reipas kourallinen kiinnijäämisiä. Ja se tärkein, 29. sija 50:stä.

Ensikertalaiselle parille ok suoritus, joka jätti kisakiipinän kytämään molempien mieleen. Ensi kerralla tietää panostaa enemmän ensimmäiseen yöhön. Vauhtia lisää ja enemmän luottoa omiin arvioihin eri tilanteissa. Sääolosuhteet tietenkin määrittävät kovastikin halun käyttää peltoja ja maastoa. Plussakeli ja vesisade vs. pakkaneen ja lumisade. Märät ja kuraiset pellot sekä maastot vs. kovat ja jäiset pellot sekä maastot. Minimivalon käyttö ei myös-

kään edesauta kilpailijoita, mutta toisaalta valon käyttö lisää riskiä paljastumiseen alati maastoa vahtiville kiinniottajille.

Blue Nail 2023 oli 25. kerta, kun kisa järjestettiin. Kuulemani ja kokemuksen perusteella kisa ja sen järjestelyt ovat parantuneet kautta aikojen, ja teknologia on tuonut omia lisäyksiä kisaan. Tämä on varsinkin tuonut vastaosastolle eli kiinniottajille mahdollisuuden lennokkien ja droonien käyttöön, kuin myös henkilökohtaiset välineet, esim. pimeänäkölaitteet ja lämpökamerat.

Tietty parannettavaa aina on järjestelyissä, rasteissa ja kommunikaatiossa, mutta tämäkin on ymmärrettävää, kun kyseessä on kansainvälinen kisa. Esimerkiksi aseiden kokoamisrasteja oli kisassa kaksi, toisessa Tanskan armeijan ja toisessa Saksan armeijan käyttämiä aseita. Tämä tietty toi rasteilla kyseisten maiden kilpailijoille etulyöntiaseman muihin nähden. Mutta kuten kisojen organisaatio

VASTAOSASTOSSA

”Näitä kokemuksia ei lähikaupasta saa”, totesi aseveli seisossaan yöllä jäätävässä tuulessa, keskellä tanskalaisen maajussin peltoa.

Herätys helmikuiseen torstaiamuun. Kauan odotettu lähtöpäivä Tanskaan on koittanut. Edessä on neljän päivän koitos: osallistuminen perinteikkään Blue Nail – Blå Negl -sotilastaitokilpailun Odins Ravne -nimiseen pohjoismaiseen vastaosastoon. Taistelijoita on ollut mukana Pirkanmaaltakin jo useana vuonna, mutta itselleni tämä on ensimmäinen kerta. Monenlaista legenda on aikaisemmista reissuista kuultu, joten odotukset ovat korkealla.

Suuntaamme yhden autokunnan voimin kohti Helsinki-Vantaan lentokenttää. Matkalla pakollinen pysähdys armeijatarvaliikkeeseen hoitamaan viimeiset varustetäydennykset. Siitä matka jatkuu kentälle. Päästyämme terminaalin puolelle kohtaammekin jo muita matkaan lähtijöitä Päijät-Hämeen, Uudenmaan ja Keski-Suomen suunnalta. Nopeat esittäytymiset konkareiden ja uusien lähtijöiden kesken ja eteenpäin. Välikommenttina huvitusta herätti yksi matkan ohjeista ja sen toteutumisesta: Matkanteon ei tulisi herättää ylimääräistä huomiota. Varsikengin, maastokuvioiduin repuin ja isoin keikkalaukuin

totesikin, että kun kaikki puutteet ja virheet ilmoitetaan, niin tulevat kisat paranevat.

Kokemuksena itse kisa oli monipuolinen, haastava ja mukaansatempaava. Hyvä ryhmähenki ja yhteistyö auttavat läpi vaikeidenkin hetkien, joita kisa taatusti teettää joka ikinen vuosi. Ja kuten aiemmin mainittu: sääolosuhteet olivat kisaajien puolella tänä vuonna. Tulevaisuudessa osallistun varmasti uudelleen Blue Nailiin. Jo pelkästään siitä syystä, että näkee paraneeko oma suoritus, kun kisan ja sen pisteytykset tietää. Sijoitusta ja muiden suoritusta ei itse kisassa edes pahemmin ajatellut, vaan ajatukset seurasivat omia suorituksia, aikaa, matkaa, rastien määrää ja vastaosastoa. Tuleville kilpailijoille vinkkinä: Kiinnijääminen maksaa maksimipisteet yhdeltä rastilta, joten kiinni ei kannata jäädä, erilaisia erätaitoja kannattaa osata, vauhti ja kestävyys ratkaisee.

Teksti: Res. ylikersantti Jone Kajander, Varsinais-Suomi

varustautunut ryhdikäs joukko ei kuitenkaan aivan sulautunut turistien joukkoon. Myös kuppilassa alkoi pöytiin tulla tilaa, kun juttujen takia ilma täyttyi nopeasti lyijyllä ja ruudinkäryllä.

Kone lentoon ja hetken kuluttua renkaat jo iskeytyivätkin maahan sateisessa Kööpenhaminan illassa. Tavarat hihnalta ja mars odottamaan paikallisten kodinturvajoukkojen noutoa. Kyyti kuljetti meidät kodinturvajoukkojen kasarmille, jossa majoituimme ensimmäisen yön. Ohjelmassa oli joukon varustaminen, seuraavana päivänä alkavaan kilpailuun valmistautumista ja ensimmäinen käskynjako. Kilpailualueen karttojen ympärillä kävi tiivis keskustelu, kun suunnitelmia viilattiin kuntoon. Tehtävämme on siis tuttuun tapaan, yhdessä tanskalaisten ja ruotsalaisten vastaosastojen kanssa, saada tehtävärastien välillä suunnistavia kilpailijapartioita kiinni. Kiinnijäämisestä kilpailijat saavat miinus pisteitä, joten he yrittävät tietenkin välttää vastaosaston taistelijoita kaikin tavoin. Tehtävärastit ovat auki yöaikaan, joten mekin suoritamme tehtäväämme yöllä. Päiväksi rastit menevät kiinni, kilpailijat majoittuvat parhaaksi katsomallaan tavalla maastossa ja odottavat seuraavaa yötä, jolloin rastit taas avataan.

Perjantaiamu sarastaa. Majoituksen purku, tavaroiden pakkaaminen ja valmiina ylittämään lähtökynnys kohti varsinaista kilpailualueita. Se sijaitsee tällä kertaa Hornsyldin pikkukaupungin läheisyydessä, jonne on noin parin tunnin ajomatka. Saavumme paikalliselle koululle, joka toimii tämänkertaisena majoituksena ja komentopaikkana. Minulle lupailtiin kylmää konehallia maatalon pihasta, mutta jouduinkin pettymään, kun vastassa olikin lämpimät sisätilat suihkuineen ja vessoineen... no, ehkä ensi kerralla. Paikalliset johto-osat eivät olleet vielä saapuneet, joten aluetiedustelu käyntiin ja päivänvalo hyötykäyttöön. Ilma on aurinkoinen ja tanskalainen maalaismaisema avautuu edessämme. Maasto on pääasiassa peltoaukeaa, jota halkovat satunnaiset puista ja kasvillisuudesta koostuvat kaistat eroosion estämiseksi, sekä pienet metsiköt. Paikoin löytyy myös syviä, loivareunaisia valtaohjia, joiden pientareilla pystyisi kulkemaan piilossa.

Alue on siis toisaalta helppo ja toisaalta hyvin haastava. Se on joukkomme kokoon nähden laaja, mutta kuitenkin avoin, jolloin tähyttäminen on helppoa. Toisaalta edellä mainitut ojat yms. maastonkohdat tarjoavat sen verran suojaa, että niihin ei kaukaa näe. Myös välimatkat tuottavat ongelmia: vaikka kilpailijapartion onnistuisikin havaitsemaan kaukaa, täytyy se myös saada kiinni, joten hiki tulee, jos jokaisen kiinnioton takia juoksee kilometrin. Palaamme aikamääreiden mukaan tukikohtaan ja jalostamme suunnitelmaa tiedustelutietojemme pohjalta. Meillä on tiedossa myös niin sanotut NOGO-alueet, joilla kilpailijoiden tehtävärastit sijaitsevat, mutta meillä ei ole niille kilpailun aikana asiaa. Oma toiminta-alueemme sijaitsee kahden NOGO-alueen välillä, joten pohdimme, miten maasto ohjaisi kilpailijoiden liikettä. Kommentaja saapuu paikalle ja kerää johtajat käskynantoon. Käsky käy lähteä tiedustelemaan maastoa ja valmistelemaan yön toimia. Suomalaista tehokkuutta: kaikki on jo meidän osaltamme kunnossa, joten saamme luvan lähteä itse tehtävälle.

Ensimmäisen yön taktiikaksi valittiin sijoittaa useampi, parin-kolmen taistelijan tähytyspaikka, sekä jalkaisin ja ajoneuvoin liikkuvia kiinniottopartioita. Ensimmäisen yön tarkoituksena on enemmänkin tuottaa tietoa ja saada havaintoja kilpailijoiden reittivalinnoista seuraavaa yötä varten. Huomionarvoista on myös se, että ensimmäisenä yönä kilpailijat ovat tietenkin reippaammalla jalalla liikkeellä ja panostavat enemmän maastonkäyttöön, mutta toisena yönä reiteiksi valikoituvat energiatasojen laskiessa helpot ja nopeat urat ja tiet. Apuna meillä on myös hieman tekniikkaa: valonvahvistimia ja lämpökameroita, sekä komentopaikalta tilattavissa oleva drone-partio, jossa lennokki on varustettu lämpökameralla. Reservistä löytyy myös paikallisten joukkojen koirapartio, mutta sille ei vielä ensimmäisenä yönä löydy käyttöä. Alkuyö on hiljainen. Muutamia havaintoja, mutta ne ovat sen verran kaukana, ettei kiinniottoja saada tehtyä. Myöhemmin yöllä alkaa kuitenkin tapahtua. Löydämme keskeisen, pienessä talokeskittymässä sijaitsevan risteyksen, jonka läheisyydestä saammekin napattua yön mittaan noin seitsemän partiota. Aamu valkenee ja ensimmäinen vaihe alkaa olla meidän osaltamme ohi. Tehtävärastit menevät kiinni, kilpailijat etsivät suojaa maastosta päivän ajaksi ja me vetäydymme tukikohtaan lepäämään.

Lauantaipäivä. Suomalaistaistelijat heräilevät kenttäsen-
giistään. Valvottu yö hieman painaa, mutta seuraavaa vai-

hetta odotetaan jo kiivaasti. Toinen yö tuottaa perinteisesti enemmän kiinniottoja aiemmin mainittujen löyhempien reittivalintojen takia. Tiivistämme hieman ryhmitystämme viimeisen yön alkuun ja valitsemme painopisteeksi edellisenä yönä hyväksi todetun risteysalueen. Se alkaakin pian tuottaa tulosta ja moni kilpailijapartio kävelee pääuraa suoraan ansaan. Leimat kisapassiin ja kilpailijat pääsevät jatka-
maan matkaa.

Sitten saamme ilmoituksen yhdeltä kiinniottopartioltamme: eräs kilpailijapartio on kieltäytynyt merkkauttamasta kiinniottoaan passiinsa, käyttäytynyt muutenkin sääntöjen vastaisesti ja lähtenyt pakenemaan. Meidän taistelijamme pysyivät kuitenkin taitavasti heidän perässään, kunnes pakenijat pääsivät livahtamaan maatalon tontille. Taistelijamme siirtyivät kuitenkin nopeasti tontin taakse ja saivat eristettyä alueen niin, että karkurit eivät päässeet poistumaan tontilta. Tilanneilmoitus komentopaikalle ja koirapartio matkaan. Pakettiauto kaartaa tontin laidalle. Koiranohjaaja heittää varusteet niskaan, innokas sakemanni peräkontista hihnan päähän ja menoksi. Jännitys tiivistyy, oliko kilpailupartio sittenkin päässyt pakenemaan yön pimeydessä... Kohta alkaa kuitenkin kuulua aggressiivista haukuntaa ja juoksemme tontin toiselle laidalle pensasaidan luo. Pian aidasta ryömiikin kaksi kilpailijaa nöyrän oloisesti; koira herättää selvästi kunnioitusta. Jotakin mutinaa, mutta leimat passiin ja sillä selvä. Järjestävän organisaation äänenkäytöstä päätellen saattoi tulla myös pari lisämiinuspistettä. Hieno hetki meille, koiralle ja ohjaajalle. He saivat kuulemma pitkästä aikaa "oikean" tehtävän ja onnistumisen kilpailutilanteessa. Jäljestämisen aikana myös muut taistelijamme olivat olleet aktiivisia. Ryhmitystä oli tiivistetty aamuyöksi entisestään ja kiinniottoja sateli. Sunnuntaiamuauaringon ensisäteet halkoivat peltomaisemaa ja tämänvuotinen kilpailu alkoi tulla päätökseensä.

Raporteissa oli hieman tulkintaerimielisyyttä, mutta omien laskujemme mukaan kiinniottoja kertyi mukavat 37 kappaletta. Tulkintatavasta riippumatta me suomalaiset olimme jälleen kirkkaasti kärjessä, Ruotsi ja Tanska jäivät kauas taakse. Helppoa kuin jääkiekko. Toki pohjoismainen yhteistoiminta, sen harjoittelu ja aseveljeys ovat pääosassa tapahtumaa, mutta pieni kilpailu vastaosastojen kesken kuuluu myös asiaan. Raikas tuulahdus komentopaikalla olivat siellä tänä vuonna ansiokkaasti työskennelleet suomalaiset. He toivat toivottua jämäkkyyttä ja suoruutta paikalliseen, enemmän keskustelemaan ja sovitteluun, käskykulttuuriin. Kaikki oppivat varmasti tälläkin kertaa paljon.

Lähtisinkö uudestaan? Vaikka heti. Tällaiset kansainvälistä yhteistoimintaa ja -henkeä kohottavat tapahtumat ovat erittäin toivottuja näinä synkinä aikoina ja ovat myös todella hyvää harjoitusta. Ne osoittavat muille tahoille, että rintama pitää. Lisäksi on hieno huomata, että mihin ikinä suomalainen reserviläinen meneekin, niin hävetä ei tarvitse. Taidot ja motivaatio ovat aina kärkiluokkaa. Kilpailun jälkeen kuulimme huhuja, että osa kilpailijoista olisi valinnut pidemmän reitin vain kiertääkseen meidän alueemme, "because there are those crazy Finns!" Mitä lie sitten tarkoittivatkaan...

Teksti: Veli-Pekka Hakala

Silmien suojaaminen ja näön korjaaminen

Matti Kuronen, toteutus

Harri Koponen, juttuidea ja kuvat

Johdanto

Viimeksi Hälvälän ruudinkatkusta nauttiessa toimin huolimattomasti. Aseen perä osui silmälasien vasempaan linssiin, joka irtosi. Seuraavan kerran varmistettaessa sain linssin painettua takaisin ja jatkoin ammuntaa nolona vähän likaisella linssillä. Varusmiesaikana en laseja käyttänyt, nyt reserviläisiän jälkipuoliskolle siirryttyä tutuksi tullut optikko on alkanut puhua myös silmänpaineista ja mykiön jäykistymisestä.

Näkö on sotilaan kenties tärkein aisti, ja siitä on syytä huolehtia niin amunnassa kuin muussakin toiminnassa. Varsinaisissa taistelutilanteissa silmävammat ovat lisääntyneet koko ajan. Vammojen syitä ovat mekaanisten syiden (itselataavien aseiden hylsy, sirpaleet, improvisoidut räjähteet, irtonainen maa-aines) lisäksi myös kemialliset (erilaiset kaasut, kemikaalit) sekä myös lasersokaisu. Lisäksi taistelut rakennetulla alueella aiheuttavat lisäriskejä, kuten betonipölyä. Irakin sodassa 13 % hoidetuista yhdysvaltalaissoilaista kärsi silmävammoista ja kolmasosa silmävammoja saaneista sokeutui. Lisäksi silmävamman vaatii aina hoitoa, eli lähtökohtaisesti taistelutilanteessa haavoittuneen lisäksi kentältä ovat poissa myös saattaja ja kuljettaja.

Silmien suojaaminen

Jopa noin 90 % taistelutilanteiden silmävammoista olisi vältetty suojaamalla silmät. Niinpä sekä Yhdysvaltojen että Iso-Britannian puolustusvoimissa suojalasiin käyttö on pakollista ja käyttöaste onkin korkea, mittauksesta riippuen 85-95 %.

Urheilussa suojalasit ovat arkipäivää. Etenkin palloilulajit, joissa silmävammoja on ollut paljon, vaativat sitä. Jääkiekkoilijoiden visiirit ja salibandynpelaajien suojalasit ovat tuttuja. Rakennustyömailla suojalasit ovat pakolliset ja silmäsuihkun on oltava aina käytettävissä. Reserviläistoiminta on paitsi ampumista, myös huonoissa olosuhteissa toimintaa ja silmien suojaaminen myös risukossa rämpiessä on hyvä idea. Pelkät silmälasit tai aurinkolasit jättävät usein paljon tilaa auringon häikäistä tai vierasesineen lentää silmään, kuten kuvavertailusta voi selvästi huomata. Silmäsuojaus toki kaventaa näkökenttää. Tällöin ratkaisu on yksinkertaisesti kääntää päätä vähän enemmän.

Suomessa suojalasit eivät vielä kuulu kaikkien joukkojen jakomateriaaliin, vaikka tarve onkin tunnistettu. Vaikka kuuluisivatkin, oman näön suojaamiseksi juuri omaan tarpeeseen hankitut lasit olisivat silti paremmat. Varmistimen ampumavuoroilla Hälvälässä ja Ahtialan ampumaluolalla kaikilla läsnäolijoilla ja osallistujilla on pakollinen silmä- ja kuulonsuojaus. Puolustusvoimat ohjeistaa velvollisuudesta käyttää suojalaseja tarpeen mukaan, mutta niiden käyttö on sallittua.

Jari-Pekka Walden on Reserviläisurheiluliiton hallituksen jäsen sekä aktiivinen ampuja ja sovelletun reserviläisammunnan eli SRA:n ylituomari. Hän näkee kulttuurinmuutoksen oleellisena silmien suojaamisessa: "SRA:ssa silmien suojaaminen on pakollista niin osallistujille kuin yleisöllekin. Kun näön suojaamiseen on tottunut, tulee tavaksi suojata silmät aina ammuttaessa". SRA:n vaatimukset näön suojaamiseen ovat tiukat, koska sitä vaaditaan niin ampujilta, toimitsijoilta kuin katsojilta. Itselataavilla aseilla ammuttaessa jo kuumat hylsytyt ovat riskitekijä. Osa ampujista käyttää ns. taktisia kasvoilla tiukasti istuvia laseja, pääosa suojalasi-mallisia. "Kunnolliset lasit ovat tärkeitä", Walden

painottaa. Hyvät lasit eivät myöskään vääristä, ja niiden mukana monesti tulee erivärisiä linssejä erilaisiin tilanteisiin ja valoisuuksiin.

“Lasit on syytä sovittaa niiden varusteiden kanssa, joiden kanssa niitä aikoo käyttää. Etenkin pistooli- ja haulikkoammunnassa mukaan sovitukseen on otettava myös ase”, kertoo Suomen Ampumaurheiluliiton kumppanin Lahden Silmäaseman optikko **Petteri Salomaa**. Reserviläistoiminnassa kannattaa sovittaa yhteen kypärä, kuulonsuojaus ja suojalasit. Moni SRA:n taisteluampuja käyttää myös kypärää. Geelipehmustettujen kuppikuulosuojainten kanssa lasien sanka sopii paremmin yhteen, mutta kuulonsuojainten kanssa lasien sovitus on aivan ehdotonta. Hyvät lasit kestävät, mutta ulkokäytössä UV-säteily haurastuttaa polykarbonaattia. Salomaan mukaan kolmen vuoden kohdalla suojalasit on syytä vaihtaa tästä syystä. Toki tähän vaikuttavat myös mahdolliset näön muutokset.

Suojalaseissa EN166S on suojastandardin perustaso. EN166F-standardin mukaiset lasit kestävät 6 mm kuulan iskun 45 m/s nopeudella ja pysyvät päässä. Tämä on oleellista etenkin ammuttaessa alle 25 metrin matkalta tai pistoolilla ylipäättäen. Standardin yläpäästä edustaa EN166B, niin sanotut taktiset lasit, jotka myös suojaavat vahvemmin.

Näön korjaaminen

Huipputason ammunta asettaa huipputason vaatimukset, mutta toiminnallinen näkö on kaikille tärkeää. Silmä on herkkä elin. Stereonäköön, joka on oleellista etenkin ammuttaessa liikkuvaa kohdetta, tarvitaan molempien silmien yhteistoimintaa. Lähinäkö alkaa heiketä luonnostaan 40-45 vuoden iässä, jolloin puhutaan ikänäköstä. Taittovirhe puolestaan voi huonontaa hämäränäköä.

Suojalaseja saa vahvuuksilla, mutta useammin näön korjausta tarvitseva hankkii suojalasit adapterilla, johon liittää linssit omilla vahvuuksilla. Ammunnassa tämä on hyvä vaihtoehto, mutta pidempiaikaisessa käytössä tai liikkuesssa huomaa, että puhtaana pidettäviä ja huurtuvia pintoja on kahden sijasta neljä eikä ratkaisu ole välttämättä silloin optimaalinen. Vahvuuksilla varustetut suojalasit voivat myös tummia valoisuusolosuhteiden mukaan. Metsästyksessä, eräilyssä tai reserviläistoiminnassa täytyy usein sekä havainnoida kauas että katsoa lähelle karttaa tai päätelaitetta. Silloin yleislaseit ovat paremmat kuin ammuntaan räätälöidyt.

Petteri Salomaa kertoo, että ampumalajit eroavat toisistaan paljonkin. Silmien yhteistyö ja stereonäkö on oleellista haulikkoammunnassa. Kivääriampuja voi myös korjata näköä siten että piilolinseillä tai laseilla korjataan tähtäin silmä näkemään tarkasti kauas ja toinen lähelle. Kiväärillä punapistetähtäimen käyttö rautatähtäimen sijaan vapauttaa tältä eriparisuudelta. Näön korjaaminen piilolaseilla on vaihtoehto, jos ikänäkö ei vielä vaivaa.

Silmiä voidaan myös leikata. Niin sanotussa linssileikkauksessa silmän oma linssi eli mykiö vaihdetaan. Salomaan mukaan tämä lähtökohtaisesti auttaa, mutta joskus hämäränäkö voi leikkauksessa jäädä korjaantumatta. Laserleikkauksella taas korjataan silmän omaa linssiä.

Taktiset suojalasit näönkorjauslinseillä.

Kunnolliset Wiley x Saber -suojalasit, jotka suojaavat myös sivusta.

Pelkät aurinkolasit - parempi kuin ei mitään.

Mitä huomioida

Silmät kannattaa suojata kimmokkeilta, roskilta, pölyltä ja vierasesineiltä aina kun siihen on vähänkin aihetta. Ellei näön korjaamiseen ole tarvetta, selviää pelkillä suojalaseilla. Tarkkuutta vaativissa toimitissa kannattaa panostaa suojalaseihin, joissa linssit ovat hyvät eivätkä vääristä näköä. Joskus hyvät yleislaseit ovat paras ratkaisu. Ammunnan harrastajilla on omat vaatimuksensa, SRA-harrastajilla

omansa ja metsästäjillä omansa. Lasien suojaustasolle voidaan myös asettaa vaatimuksia, joten on syytä tietää mitkä kriteerit omat lasit täyttävät. Mikäli näkö vaatii korjausta, tulee harkita optikon kanssa, onko parempi hankkia suojalasit vahvuuksilla vai käyttää suojalaseja, joissa on adapteri. Joka tapauksessa lasit täytyy sovittaa omille kasvoille yhdessä muiden käytettävien varusteiden kanssa. Lisäksi laseille tarvitaan kotelo, mikäli kyseessä eivät ole lasit, joita käytetään koko ajan silmälasien sijasta. Maastossa toimiesä tai ampumapäivän aikana laseja täytyy myös puhdistaa – mieluiten pesemällä eikä hankaamalla paidanhelmaan. Huurtumisenestoaine on myös edullinen ratkaisu parantaa lasien ominaisuuksia. Siinä missä kaupunkilomapäivänä aurinkolaseille on oma kotelonsa ja oma paikkansa kassissa tai taskussa, on suojalaseille myös syytä olla tietty paikka, josta ne saa nopeasti käyttöön ja jonne ne saa nopeasti suojaan tai vaihdettua toiset lasit tilalle.

Lopuksi

Näkö on yksilöllinen ja muuttuva asia. Eri ihmisille, eri tarpeeseen ja myös eripaksuisille lompakoille on erilaisia vaihtoehtoja. Ampumaharrastuksen kustannuksissa lasit eivät ole suurin tekijä: SRA:han sopivien hyvien suojalasien hinta on kympeistä sataseen sekä lisäksi linssien hinta, mikäli niihin tarvitaan näönkorjausta. Perustason yksitehoinen näönkorjaus F-luokan suojalaseihin alkaa 200 eurosta. Liikkuvaan kiekoon tähtäävä haulikkoampuja kaksitehollisnein voi joutua maksamaan 1600 €, ja linssileikkausten

hinnat ovat kahdesta kolmeen tuhanteen euroon. Selvää kuitenkin on, että kolmen euron markettilasit ovat paljaita silmiä paremmat, mikäli suojausta tarvitsee.

Itse olen oppinut käyttämään urheillessa laseja, jotka sekä suojaavat että korjaavat näköä. Pyöräily ilman kypärää ei tule kysymykseen, vaikka lapsena muistan naureskelleeni kavereille, jotka sitä käyttivät. Olen useamman kerran rakennustyömaalla puuttunut puutteelliseen silmien suojaamiseen. Viime ampumakokemuksen jälkeen on niin, että suojaan jatkossa silmät ja näön myös ampuessa. Irronneen linssin sain painettua takaisin, mutta silmää en osaa korjata.

Lähteet

Hoskin et al.: Eye Injuries across history and the evolution of eye protection. Acta Ophthalmologica. 97(6), September 2019, pp. 637-643.

Auvil: Evolution of Military Combat Eye Protection. U.S. Army Medical Department Journal. Apr-Sep 2016, pp. 135-139.

Vlasov et al.: Causes of combat ocular trauma-related blindness from Operation Iraqi Freedom and Enduring Freedom. Journal of Trauma and Acute Care Surgery 79(4), October 2015, pp. S210-S215.

Breeze et al.: Face, neck, and eye protection: adapting body armour to counter the changing patterns of injuries on the battlefield. British Journal of Oral and Maxillofacial Surgery. 49(8), December 2011, pp. 602-606.

Ampujanlasit.fi -verkkosivusto

Kapteeni Aku Saarelainen on monelle tuttu Twitterin @sulkahattu ja hän on väsymättä vastailut mitä erilaisimpiin käytännön kysymyksiin. Hänellä on kokemusta sotilasolosuhteista sekä napapiirillä että kravun kääntöpiirin eteläpuolella.

Mulla on vaan yhdet silmät ja uusia ei saa. Tarvitsen silmiä työssäni ja vapaa-aikana, joten suhtaudun niiden suojaamiseen aika vakavasti. Sotilaskontekstissa monesti ajatellaan silmäsuojauksen taistelevan vain lentelevistä hylsyistä ja luodinkappaleista koostuvaa pahuutta vastaan, mutta silmiä vastaan voi kohdistua kaikkea muutakin ikävää. Kunnolliset lasit suojaavat myös kemikaaliroiskeilta ja muilta inhottavilta mömmöiltä, jopa rajoitetusti taisteluaineilta. Jokainen kevähangilla Lapin lakeuksilla operoinut ymmärtää myös auringon säteilyltä suojautumisen tarpeen. Kunnan aurinkolasit ovat erittäin kriittinen varuste pohjoisessa kevättalvella! Tietyissä tehtävissä voi olla tarve suojata silmänsä myös lasersäteilyltä.

Kuva: Puolustusvoimat

Huonot suojaimet haittaavat elämää eikä niitä tule silloin käytettyä. Etenkin umpilaseissa huurtuminen on iso ongelma, jota on nykyään ratkottu aktiivisesti tuuletetuilla laseilla. Suojalasien tulisi olla niin mukavat, että niitä ei juuri edes huomaa: silloin laseja tulee käytettyä aina. Olen pikkupoikana saanut, en kerran vaan kahdesti, kulmahiomakoneesta roiskeita silmään niin, että vierasesineen poisto vaati lääkärikäyntiä. Nämä traumaattiset kokemukset tekivät minusta erittäin aktiivisen suojalasien käyttäjän. Nyt mulla on ampumarataolosuhteissa aina silmillä Oakleyn M-Framet. Raskasaseammunnoissa käytän hihnallisia Oakleyn suojalaseja. Oakleyn sangat on muotoiltu nappaamaan kiinni ohimoilta, jolloin korvat eivät juuri rasitu. Menen aina kaksien lasien politiikalla. Toiset (halvemmat) on ratarepussa varakampeena. Jos tulee vaikka uusi kaveri tutustumaan lajiin. Vastuullinen harrastaja varmistuu myös muiden silmäsuojauksesta.

Kapt Aku Saarelainen
Osastoupseeri (VMP-upseeri)
JPR-LAPALTSTO-ASEVSEKT

Ajatuksia johtajuudesta – osa 2/4

Kiinnostaako sinua tietää, miksi johtamisessa ja johtajuudessa epäonnistutaan? Tässä tulee vastauksia.

Edellisessä osiossa loimme pohjaa oman johtajuuden kehittämiseksi. Nyt mennään syvemmälle, jotta sinä pystyt onnistumaan, olipa sitten kyse reserviläistoiminnasta tai jossain muualla tapahtuvasta johtamisesta.

Reserviläistoiminnassa johtajuudessa on kyse siitä, miten käytämme persoonamme 9 olennaista piirrettä:

- Päätöksentekokyky uusista asioista / tilanteista
- Tulevaisuuskuvamme, mahdollisuuksia vai uhkia
- Vaikuttavuutemme, miten saamme muut mukaan viestiimme
- Mukautuvuutemme, miten suhtaudumme uusiin mahdollisuuksiin
- Empaattisuutemme, huomaammeko miltä toisista tuntuu ja miten sen osoitamme
- Tunnollisuutemme, kuinka noudatamme prosesseja ja rakenteita
- Tunnollisuutemme, miten käyttäydymme eri ihmisten ja tilanteiden kanssa
- Paineen sietokykyämme, kuinka korkea se on ja mitä siitä seuraa
- Tunteiden hallinta, tietävätkö johdettavamme miltä meistä tuntuu

Noiden ymmärtämisestä sitten tulee mahdollisuus johtaa omaa itseämme tilanteen vaatimalla johtajuustyyllillä. Edellisessä osiossa kirjoittamani aitous on tulosta oman persoonan tunnistamisesta ja tunnustamisesta. Kuka, mikä ja millainen sinä olet, vai oletko Jekyll & Hyde?

Päätöksentekokyky, meidän elämämme on suurelta osin (PV:n tutkijan mukaan 98 %:sti) vanhojen päätösten toistamista. Se onnistuu meiltä kaikilta helposti. Siinä sen sijaan on isoja eroja, miten pystymme tekemään päätöksen meille kokonaan uudessa tilanteessa. Osa meistä tarvitsee paljon aikaa ja faktoja päätöksen tekoon, osa tekee päätöksen asiaa kunnolla edes pohtimatta. Ja osalle on kaikkein tärkeintä, että juuri hän on päätöksen tekijä. Oletko sinä se, joka pohtii ja pohtii? Jos olet, niin erityisesti sinun on tehtävä paljon skenaariotyötä ja valmistautumista erilaisiin tilanteisiin. Näin olet tehnyt riittävän prosessoinnin ennakoinnista. Jos taas huomaat, että sinulla on halu (ja monesti ihmiset näyttävät antavan sinulle tilan) olla päätöksentekijä, niin sinulla on erittäin suuri riski menettää ihmisten aito sitoutuminen tavoitteisiisi. He kyllä ehkä tottelevat, mutta ovat vähän kuin se siivousrobotti, joka imuroi lattiaa.

VARMISTA: Jotta saat parhaat tulokset, sinun on harjoitellun aikana tasapainotettava päätöksentekohalusi niin, että muut kokevat aitoa osallistumista ja sitoutumista.

Tulevaisuuskuva, mahdollisuuksia vai uhkia. Erittäin uhkapainotteinen ajattelu lamauttaa ja estää toiminnan. Erittäin mahdollisuuspainotteinen ajattelu johtaa uhkien huomioimatta jättämiseen. Yksi reitti tunnistaa, kumpaan ryhmään sinä kuulut, on miettiä ajan käyttöäsi. Huomaatko hyvin usein, että olet myöhässä tai tunnin työn tekemiseen meneekin kaksi tuntia. Jopa sellaisissa asioissa, joita olet jo tehnyt aiemmin. Jos, niin silloin olet korostetun mahdollisuuspainotteinen. Uhkapainotteisuuden huomaat ihan perus ajattelumallistasi, mietit hyvin usein uusien asioiden kohdalla, että ei ehkä kannata kun...

VARMISTA: motivaatiosi lähtökohta ei ole olennainen, kunhan haet sparrauskumppaniksesi henkilön, jolla on toisenlainen lähtökohta. Jos sinulla on tasapainossa mahdollisuudet ja uhat, hae sparrauskaveriksesi joku mahdollisuuksia erityisesti näkevä.

Vaikuttavuus, osa meistä ei tykkää olla ”parrasvaloissa”. Toiset taas haluavat vaikuttaa kaikkeen ja kaikkiin. Näistä kumpikin piirre, ollessaan selkeästi korostunut, on johtajuuden kannalta huono. Jos ei tuo näkökulmia, ajatuksia ja kysymyksiä esille, niin johdettavat eivät tiedä mihin mennään. Jos tuo liikaa niitä esille, niin muille ei jää tilaa tuoda omia ajatuksiaan esille.

VARMISTA: kysy ja kuuntele aidosti palautetta johdettaviltasi, että tuotko tarpeeksi asioita esille ja, ehkä erityisesti, annatko heille tilaa tuoda heidän ajatuksiaan, kysymyksiään ja tarpeitaan esille. Niin, että niillä on myös vaikutusta sinun toimintaasi.

Mukautuvuus, miten suhtaudumme uusiin asioihin. Osalle meistä vanhat mallit ovat kaikki kaikessa, niitä ei muuteta, vaikka ne olisivat vähän pielessäkin. Tästä ehkä esimerkkinä viimeisen 20 vuoden ajalta on osa PV:n kantahenkilökunnasta, jotka pitivät (ja pitävät) kiinni vanhasta käskyperustaisesta koulutus- ja johtamisjärjestelmästä. Osa meistä (minä kuulun näihin) haluaa koko ajan etsiä ja kokeilla toisenlaisia tapoja. Joskus silloinkin, kun vanha malli oikeasti toimii loistavasti.

VARMISTA: mieti, mikä on ollut luontainen reaktiosi, kun joku on ehdottanut jotain yllättävää uudenlaista toimintamallia. Jos olet heti tyrmännyt tai singahtanut toteuttamaan, silloin sinun kannattaa ottaa käyttöön 3 sekunnin toimintamalli (kuvataan myöhemmin tekstissä).

Empaattisuus, huomaatko miltä muista tuntuu ja jos, niin reagoitko siihen. Empaattisuus on johtajuudessa myös vaarallinen ominaisuus. Jos sen taso on kovin alhainen (ei edes huomaa, saati sitten reagoi), niin ihmiset kokevat, että heistä ei välitetä. Jos taso on korkea, niin silloin johtajan helposti antaa ”löysiä” liikaa ja ihmiset eivät ota vastuuta, hanki osaamista, saati sitten toteuta vaikeita tehtäviä.

VARMISTA: jos sinulla on kovin alhainen empaattisuus, niin olet siitä todennäköisesti saanut palautetta ”sinä olet

niin asiakeskeinen / sinä et koskaan huomaa miltä muista tuntuu”. Tällöin sinun on tarpeen opetella kysymään miltä muista tuntuu. Kysymyksesi voi olla esim. ”kuinka tärkeältä tämä tuntuu sinusta asteikolla 1–10?”. Korkea empatiisuutesi on tunnistettavissa siitä, että löydät itsesi usein auttamassa muita, jopa niin, että omat tehtävät kärsivät ja/ tai teet ne sitten tinkien unesta ja palautumisesta.

3 sekunnin sääntö: meillä on aina sama työjärjestys aivoisamme: ensin liskon aivot, sitten sosiaaliset aivot ja vasta sen jälkeen rationaalinen aivo-osa. Päätökset valmistellaan sosiaalisessa aivo-osassa, joka kerää koko ajan malleja, joi-

ta se yrittää käyttää vastaan tulevilla tilanteilla. Johtaaksesi itseäsi paremmin uusissa tilanteissa, kannattaa antaa sen automaattisen ratkaisun tulla mieleen, mutta pysäyttää se ennen sen sanoittamista. Palauttamalla ratkaisu rationaaliseen aivosta uudelleen pohdittavaksi auttaa sinua muodostamaan paljon paremman ratkaisun!

Ensi kerralla sukelletaan noihin vielä käsittelemättömiin piirteisiin ja saat yhden toisen työkalun, jonka avulla pääset eteenpäin!

Kari I. Mattila, johtajuuden kehittäjä vuodesta 1982

HÄLVÄLÄ MARSSI JÄLLEEN VATSALLAAN

eli Ratsumestarin erikoinen salaisuus

Hälvälän keittiökotoksella soi Led Zeppelinin julmetun kovaa. Komppanian kokoisen joukon nälän tyydyttämiseen suunnitellun soppatykin pesässä rätisevät halot yhtä julmasti. Kokki tarttuu maustetölkkiin ja viskaa pataan reippaan satsin makua. ”Ratsumestarin erikoinen” on muhimassa.

Ratsumestarin erikoinen on hälväläläinen muonaverio, joka perimätiedon mukaan syntyi syysharjoituksissa 2015, kun pääkokki Juha Heino lisäili luovaan tyyliin chiliä *Starway to Heavenin* soidessa. Kun koulutuspäällikkö Timo Vento totesi annosta maistaessaan että: ”tätä”, oli Ratsumestarin erikoinen vakinaistettu Hälvälä-harjoitusten kurssiruokalistalla. Leijona Cateringin reseptistössä suosittu kenttämuona on nimetty virallisemmin ”meet-vursti-riisipadaksi”.

Visiitti Taruksella

Muonituskurssi hoiti Huhti-Hälvässä yhdeksän kurssin ja 200 kurssilaisen aamiaiset, lounaat, päivälliset ja iltapalat – tehtäviin kuuluivat valmistus, jakelu sekä jälkihuolto (eli tiskaus) viidentoista kokeneen kurssilaisen voimin. Uutta kurssipäiviin toi muonaporukan siirtyminen Taruksen leirialueelle Padasjoelle, jossa harjoitteli kolme kurssia.

Ratsumestarin erikoinen à la Led Zeppelin. Bon appetit!

Kurssilaiset kokivat Taruksen nykyaikaisen työympäristön ja varustetason luksuksena. Tiskikonetta ihailtiin erityisesti, kunpa Hälväläänkin...

Tarkkaan lasketut muonat

Juha Heimon Hälvälä-ura pääkokkina alkoi vuonna 2013. Hän on oppinut mistä kurssikansa tykkää, mistä ei. Yleensä tykkää. Heino osallistuu muonituksen suunnitteluun. Ruoka-asioissa ei saa mennä metsään, vaan jakelussa pitää olla ravintoaineellisesti, taloudellisesti ja logistisesti oikeat annokset. On otettava huomioon saanto, valmistushävikki, jakeluhävikki – ja soittolista.

”Olen urani aikana syönyt monenlaista kenttämuonaa, ja tämä on top kolmessa”, totesi Hämeen aluetoimiston päällikkö, evl Kai Naumanen Ratsumiehen erikoisesta. VMP-upseeri Eero Virtanen ja ja Lahden MPK:n valmiuspäällikkö Kai Merenlahti ovat samaa mieltä.

Ruoka-allergiat tuovat valmistukseen omat mausteensa. Keittiössä urakoikin oma erikoiskokki vastaamassa annoksista, joissa ei ole esimerkiksi kalaa, selleriä, palsternakkaa, palkokasveja, sitrushedelmiä, soijaa, maitotuotteita – Ratsumestarin erikoinen passasi kaikille paitsi lihattomille.

Salaattia havaittu

Huhti-Hälvässä tarjoihtiin perjantaina makkarakeitto, lauantaina Ratsumestarin lisäksi lihapyörykkämakaronipata ja sunnuntaina lähtömuonana oli Tolvanen Cateringilta hankittu kana- ja riisilounas. Pitopalvelun ruoaksi se paljastui helposti: Lippukentän jaossa nähtiin tuoretta salaattia. Hälväläläisestä muonaperiaatteesta ”sotilas ei syö salaattia” jouduttiin lähtötunnelmissa tinkimään.

Huhti-Hälvän 23 Ratsumestarin erikoinen syntyi *Good Times Bad Timesin* tahdissa. Muonaväen laskujen mukaan se oli jälleen harjoitusviikonlopun maistuvin tuote, jota ei jakelutonkkien pohjalle jäänyt. Chef itse arvioi suosituksen ruokalajinsa vaatimattomasti: ”Kukaan ei kuollu.”

Ratsumestaria jakamassa oli reserviläinen Timo Taulo

Pääkokki Juha Heino taisteluvarustuksessa Kenttäkeittiö M13:n, chilitölkkin ja kannettavan heavysoittimen kanssa Huhti-Hälvä 23 -harjoituksessa.

renta

RENTA LAHTI TARJOAA VARMISTIMEN JÄSENKORTILLA JA PUOLUSTUSVOIMIEN HENKILÖKORTILLA -30% ALENNUKSEN KAIKISTA VUOKRATUOTTEISTA. ALENNUS LASKETAAN OVH-HINNOISTA.

Alennus ei koske henkilönostimia, kaivinkoneita, jyriä, kuormaajia, myyntituotteita, kuljetuksia ja työveloituksia.

LOPETA KONEIDEN MAKUUTTAMINEN JA VUOKRAA NE

WWW.RENTA.FI/LAHTI
040 161 1916 | lahti@renta.fi

VARMISTIN 2023

© Päijät-Hämeen Maakuntakomppania